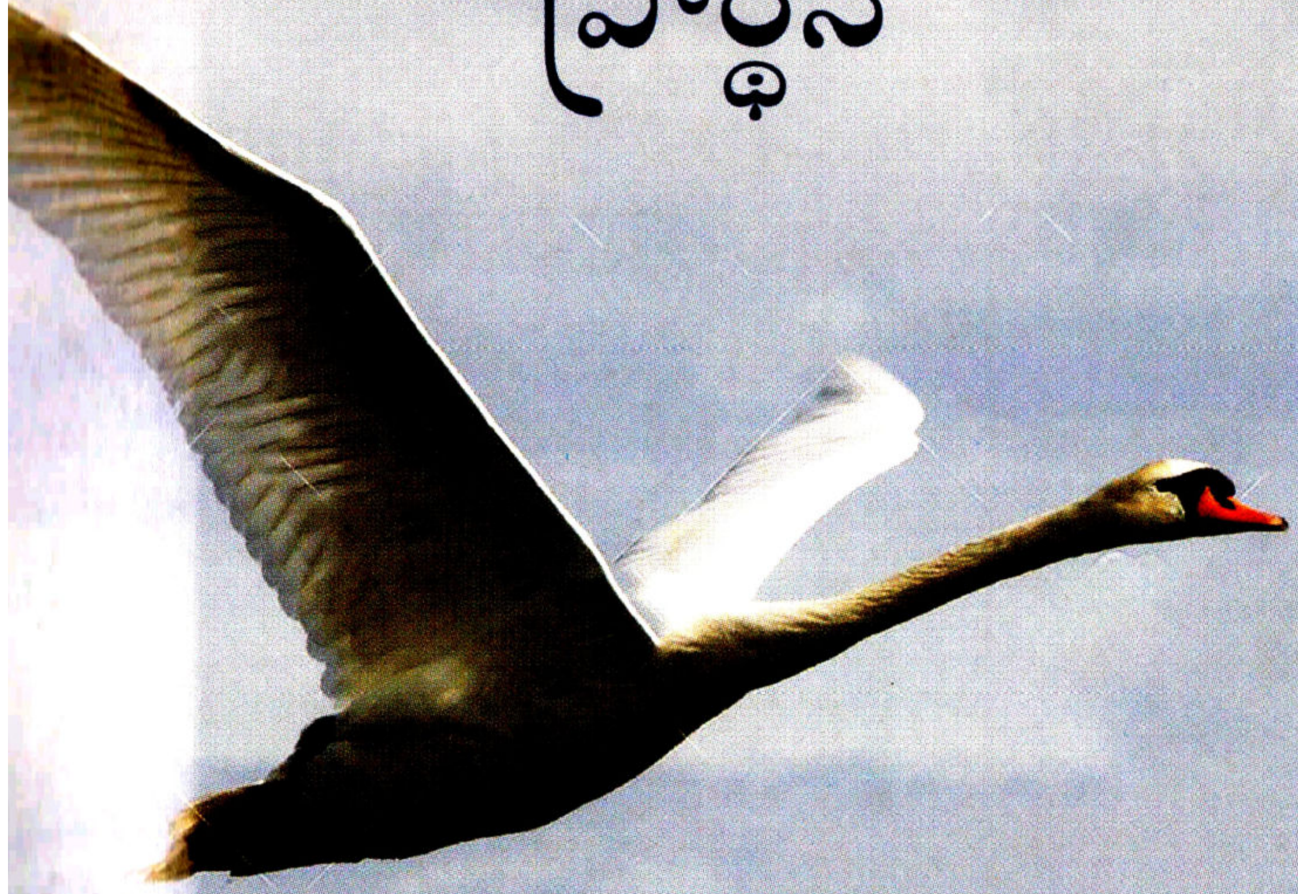
ప్రార్థన

అఖిల

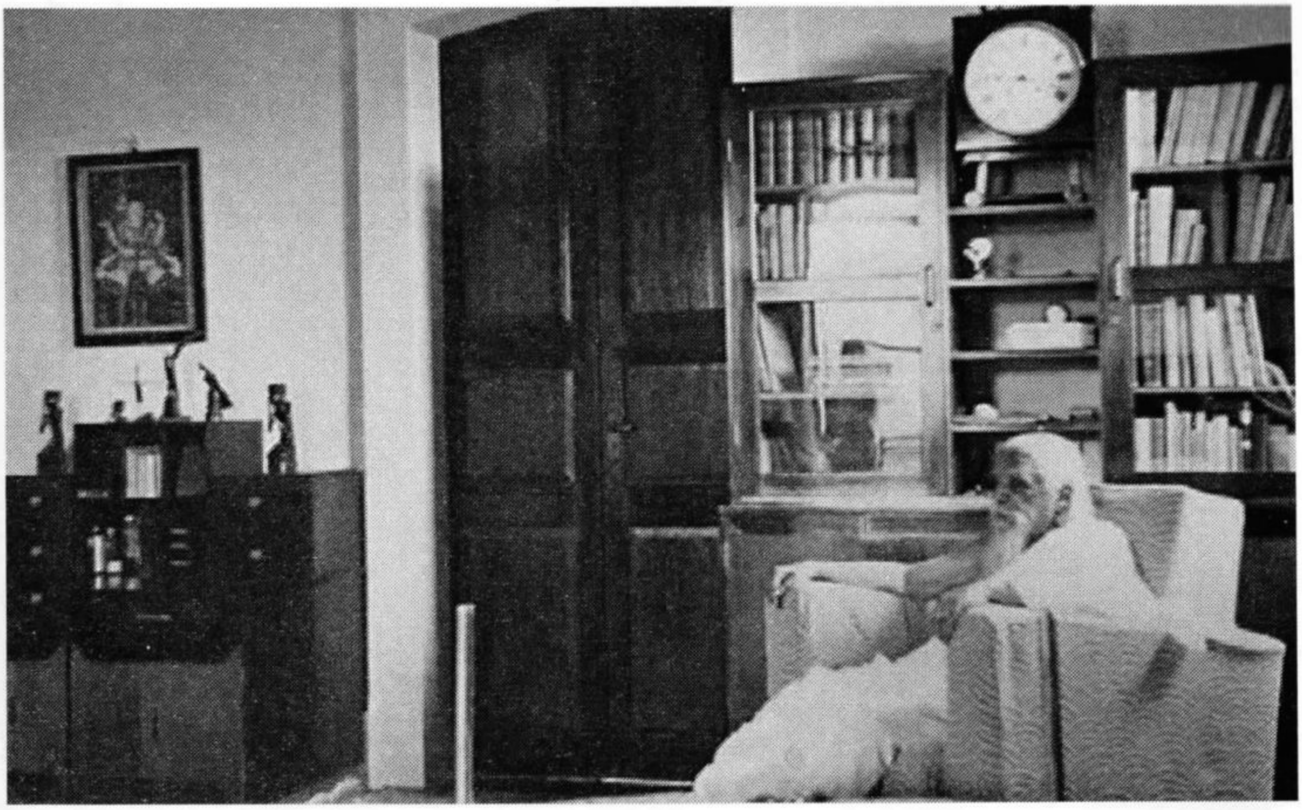
అఖిల భారత పత్రిక

జూన్ 2019

సంపాదకీయం:

ప్రార్థన మతానికి సంబంధించినది, అధమమైనది అనే సామాన్య ధోరణి కొంతమంది మేధావులలో వుంది. ఏదేమైనప్పటికీ మానవజాతి ఆధ్యాత్మిక చరిత్రను ఒకసారి పరికిస్తే, ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో ప్రార్థనలు ఒక విడదీయలేని భాగం అనేది స్పష్టమౌతుంది. ప్రార్థనల వెనుక మనసు యెన్నడూ గుర్తించలేని, హృదయం సత్వరమే గ్రహించగల ఒక మౌలిక కారణం, ఒక ప్రక్రియ, గంభీరమైన పర్యవసానాల ఒక మార్మికసత్యం వున్నాయి. ఆధ్యాత్మిక పరిణామంలో పూర్ణయోగంలో, మన యెదుగుదలలో ఒక భాగంగా, ప్రార్థనల విభిన్న పార్శ్వాలను మనం యీ సంచికలో చూద్దాం.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

భగవంతుడు దేనినీ నిరసించడు

ఆస్తికుడైన వ్యక్తి సాకార బ్రహ్మమును ఆరాధించువారిని, విగ్రహారాధన చేసేవారిని, అనేక దేవతలను పూజించేవారిని చిన్నచూపు చూస్తాడు. ఒక అద్వైతవాది సగుణాత్మక బ్రహ్మాన్ని కొలిచే ఆస్తికుల అజ్ఞానాన్ని శాంతిసహనాలతో తక్కువగానే చూస్తాడు, కాని మా కనిపిస్తుంది భగవంతుడు దేనినీ నిరసించడు అని. పరమాత్మ ఒక పసివాడి ప్రార్థనలోనూ, లేదా ఒక చిత్రపటంలో దైవానికి ఒక పుష్పాన్నో, పత్రాన్నో సమర్పించి నపుడు పొందే ఆనందం ఒక వేదాంతి ఆలోచనా శిఖరాల నుండి అనిర్వచనీయమైన, అజ్ఞేయమైన దానిలోనికి ఒక్క ఉదుటున దూకి, పైకెగసి అనంతమయిన జ్ఞానంలో విస్తరించినప్పటికీ ఒక పసివాడి హృదయాన్ని, ఒక దార్శనికుని సారూప్య సమర్థతను కలిగి వున్నపుడు పొందే ఆనందం ఒకే విధంగా వుంటుంది.

CWSA 1:573

ప్రార్థన అంటే ఏమిటి

ప్రార్థన హృదయం లోతుల నుండి పెల్లుబికి రావాలి

ప్రార్థన హృదయం లోతుల నుండి పెల్లుబికి రావాలి. శ్రీమాత చెప్పాలనుకున్న దానిని నువ్వు పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నావని నే ననుకోవటం లేదు. ముందుగా ప్రార్థన కానీ ధ్యానం కానీ మంచిది కాదని ఆమె అనలేదు. యోగంలో ఆ రెండూ గణనీయమైనవే అయినపుడు ఆమె అలా ఎందుకంటారు? ఆమె అన్నదేమిటంటే — ప్రార్థన అనేది హృదయం లోతుల నుండి భావావేశంతో, ఒక ఆకాంక్షతో, మనం చేసే జపం లేదా ధ్యానం తమలో ఒక ఆనందాన్ని, వెలుగును మోస్తూ ఒక సజీవమైన వెల్లువలా ఉబికి రావాలి. యాంత్రికంగా చేయాలి కాబట్టి చేయటం (ఒక బాధ్యతగా, విధిగా) శ్రద్ధ లేకుండా, పొడి పొడిగా చేయటం నిష్ఫలం. మీరు ఫలితాన్నాశించే, జపం ఎక్కువగా చేస్తున్నారని అనటంలో అర్థమదే. అతిగా అని నేనన టంలో భావం కేవలం ఆ కార్యాన్ని సాధించటానికి దాన్ని ఉపకరణం చేసుకోవటమని. అందువలననే నేను మీలో చైత్యసత్త, మానసికమయిన స్థితులు వికసించాలని కోరుకొనేది, చైత్యపురుషుడు పురోభాగంలో ఉన్నప్పుడు ప్రార్థనలో ఆనందం, జీవం, ఆకాంక్ష, తపన నిరంతరమైన భక్తిస్రవంతి ఉంటాయి. మనస్సు ప్రశాంతమై అంతర్ముఖము, ఊర్ధ్వముఖము అయినప్పుడు ధ్యానం కష్టతరం, శ్రద్ధారహితం కాదు. ధ్యాన మనేది జ్ఞానం ద్వారా జ్ఞానం వైపు తీసుకొనివెళ్ళే ప్రక్రియ. అది మనసుకు (శిరస్సుకు) సంబంధించినది, హృదయానికి కాదు. మీరు ధ్యానం కావాలనుకుంటే మీకు జ్ఞానం పట్ల అయిష్టత ఉండకూడదు. హృదయంలో ఏకాగ్రం చేయటం ధ్యానం కాదు. అది (ప్రియమైన) దైవాన్ని పిలవటం ఈ యోగం కూడా కేవలం జ్ఞానయోగం కాదు. జ్ఞానం ఈ యోగానికి ఒక మార్గం మాత్రమే. కానీ దీని ఆధారం ఆత్మనివేదన, సమర్పణ, భక్తి. ఇది హృదయం పైననే ఆధారపడి ఉంది. ఈ ఆధారం లేకుండా చివరికి ఏమీ చేయటం సాధ్యం కాదు.

CWSA 29:226

ఆకాంక్షా పీఠం

నిజమైన ఆకాంక్ష మనసు నుండి రాదు. అది ఆలోచనతో నిర్మితమయినప్పటికీ

హృదయం నుండి ఒక జ్వాలలా పైకెగసి వస్తుంది. శ్రీఅరవిందులు వేదాలపై వ్రాసిన రచనలు మీరు చదివారో లేదో నాకు తెలియదు. ఆయన ఒక చోట వివరిస్తారు ఈ స్తోత్రాలు మనసుతో (మేధతో) వ్రాసినవి కావు. మనం అనుకున్నట్టుగా అవి ప్రార్థనలు కావు. అవి ఒక స్పందన వంటి ఆకాంక్షయొక్క వ్యక్తీకరణ. హృదయం నుండి ఎగసే ఒక జ్వాల. నిజానికి సరియైన పదాలలో చెప్పాలంటే అది వ్యక్తియొక్క హృదయం కాదు, చైత్యపురుష కేంద్రం. అవి ఆలోచించబడినవి కాదు, అనుభవాలను వివరించే పదాలు కాదు. అనుభవమే సరియైన, ఖచ్చితమైన, అనివార్యమైన, మార్పుచేయలేనటువంటి పదాలుగా ఏర్పడినది. ఇది ఆకాంక్షయొక్క సహజ స్వభావం. దానిని నిర్మించవలసిన అవసరం లేదు. అది మీ నుండి ఒక సంసిద్ధమైన జ్వాలలా పైకెగసి వస్తుంది. అక్కడ ఏమైనా పదాలు ఉంటే (కొన్నిసార్లు ఏమీ ఉండవు) వాటిని మార్చటం సాధ్యం కాదు. మీరు ఒక పదం స్థానే మరొక పదాన్ని ఉంచలేరు. ప్రతి మాటా చాలా సరిగ్గా ఉంటుంది. ఆకాంక్షను వ్యక్తీకరించినపుడు పూర్తిగా నిశ్చయంగా మార్పు చేయటానికి అవకాశం లేకుండా ఉంటుంది. ఆకాంక్ష ఎప్పుడూ పైకెగసి తనను నివేదించుకుంటుంది. కోరిక స్వభావం అలా కాకుండా విషయాలను తన వైపు లాగటానికి చూస్తుంది.

CWM 4;136

ప్రార్థన హృదయం నుండి తీక్షణంగా రావాలి

నేను ధ్యానం, ప్రార్థనలను చాలా తీవ్రంగా, ఉత్సాహంగా ప్రారంభిస్తాను. నా ఆకాంక్ష చాలా తీక్షణంగా, ప్రార్థన భక్తితో పూర్తిగా నిండి ఉంటుంది. అప్పుడు కొంత సమయం గడచిన తరువాత, కొన్నిసార్లు కొంచెం సమయానికే, మరికొన్నిసార్లు చాలా సమయం గడిచాక నా ఆకాంక్ష యాంత్రికంగా, ప్రార్థన పూర్తిగా మాటల్లాగ అనిపిస్తాయి. దీనికి నేనేం చేయ్యాలి?

ఈ సమస్య కేవలం మీ వ్యక్తిగతం కాదు. చాలా సాధారణమైన అనుభవం. నేను ఇంతకు పూర్వం చాలా సార్లు చెప్పాను. కానీ మీరు మరచిపోతున్నారు. గంటల కొలదీ ధ్యానం చేసేవారు రోజంతా ప్రార్థనలలో గడుపుతూ ఉండేవారు ఉన్నారు. నా కనిపిస్తుంది అందులో మూడు వంతుల సమయం పూర్తిగా యాంత్రికంగా గడుస్తూ ఉంటుంది. చెప్పాలంటే అందులో నిజాయితీ ఉండదు. ఎందుకంటే మానవ

స్వభావం అందుకు తగినట్లుగా తయారు చేయబడ లేదు. మానవ మేధ ఆ విధంగా నిర్మించ బడలేదు. ఏకాగ్రం చేయటానికీ, ధ్యానం చేయటానికీ మనిషి కొంత ప్రయత్నం (పరిశ్రమ) చేయవలసి ఉంటుంది. నేను దానిని మానసికమయిన కండరాలు నిర్మించటం అంటాను. ఒక వ్యక్తి ఏకాగ్రత కృతకంగా కాక నిజాయితీగా ఉండాలంటే తప్పకుండా ప్రయత్నం చేయవలసినదే. కండరాలతో వ్యాయామం చేసినట్లుగా. ఉదాహరణకు బరువు ఎత్తటం వంటిది.

అదే విధంగా ప్రార్థనకై తపన. అకస్మాత్తుగా ఒక జ్వాల వెలుగుతుంది. మీకొక ఉత్సుకతతో కూడిన తొందరపాటు కలుగుతుంది. ఒక అద్భుతమైన తీవ్రతతో మాటలలో చెప్పాలంటే అది సత్యమైనదయితే చాలా అప్రయత్నంగా రావాలి. అది హృదయం నుండి సూటిగా రావాలి. తీక్షణతతో మనసు ద్వారా పయనించకుండా రావాలి. అది ప్రార్థన అవుతుంది. కేవలం మీ మనసులో మాటలు మాత్రమే కదులుతూ ఉంటే అది ప్రార్థన కాదు. అయితే కొంత సమయం తర్వాత ఆ అగ్నిలోకి మరింత ఇంధనాన్ని మీరు వేయకపోతే అది అణగారిపోతుంది. మీ కండరాలు విశ్రమించడానికి మీరు వ్యవధి యివ్వకపోతే, మీ గమనాన్ని కొంత తగ్గించకపోతే, మీ కండరాలు వత్తిడిని తట్టుకొనే సామర్థ్యాన్ని కోల్పోతాయి. అందుకే కొంత సమయం తర్వాత సాధన తీవ్రతను తగ్గించటం అనివార్యం, సహజం కూడా. బరువులు ఎత్తటానికి సహజంగా అలవాటు పడిన వ్యక్తి అసలు ఎప్పుడూ బరువులు ఎత్తని వ్యక్తి కన్నా ఎక్కువ సమయం బరువులు ఎత్తగలుగుతాడు. అలానే మనసును ఎక్కువ సేపు కేంద్రీకరించే అలవాటున్న వ్యక్తి అటువంటి అలవాటులేని వ్యక్తికన్నా ఎక్కువసమయం అలా చేయగలుగుతాడు. కానీ ప్రతివారికీ విశ్రమించటానికి ఒక సమయం వస్తుంది. ఆ తర్వాత మళ్ళీ పునః ప్రారంభం కావాలి.

CWM 8:227-28 *అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాదు (9704198298)*

సక్రమ రూపకల్పనాశక్తి

మీరు మంచి రూపకల్పన చేసుకోవచ్చు. మీరు దానిని సరియగు రీతిలో నిర్మించగలిగితే అది మిగతావాటిలాగే, అదే పద్ధతిలో పనిచేస్తుంది. బాహ్య వాతావరణంలో అనేక యిబ్బందులకు లోనై చేసినవాటి కంటె బహుశా ఎక్కువగా మీ గదిలోనే మీరు ప్రశాంతంగా కూర్చుని ప్రజలకు చాలా మంచి చెయ్యవచ్చు. సరి

యగు విధానంలో పూర్తి శక్తిని, తెలివిని, దయని నియోగించి మీరు ఎవరినైనా ప్రేమించి నిజాయితీగా, గాఢంగా, మనస్ఫూర్తిగా వారు కోలుకోవటాన్ని కోరుకున్న ట్లయితే మీరు అనుకున్నదాని కంటె హెచ్చుగా అది వారికి నిశ్చయంగా మంచిని కలుగచేస్తుంది. ఇది నేను తరచుగా చెప్తూనే వున్నాను. ఉదాహరణకి, ఇక్కడ ఉన్నవారిలో ఎవరికైనా వారి కుటుంబంలో ఎవరైనా చాలా అనారోగ్యంతో ఉన్నారని తెలిస్తే వారిలోని బాల్య చాపల్యం వారిని వెంటనే అచ్చోటికి వెళ్ళి ఆ రోగికి సేవ చేయాలని అనిపింప చేస్తుంది. నేను మీకు చెప్పేదేమిటంటే అది ఒక కానికూడని స్థితి అయి ఉండి ఆ రోగికి సేవ చెయ్యడానికి ఎవరూ లేనట్లయితే (కొన్ని సమయాలలో అటువంటి స్థితిలో కూడా) మీరు సరియగు దృక్పథము కలిగి ఉండి ఆ రోగి యెడల సంపూర్ణ వాత్సల్యము మరియు ఇచ్ఛాశక్తితో దృష్టి నిలిపి వారి కోసం ప్రార్థించగలిగి సహాయకారియగు రూపకల్పన చెయ్యగలిగితే మీరు వారి వద్దకు వెళ్లి తినిపించి, స్నానం చేయించి, సపర్యలు చేసినదాని కంటె హెచ్చు మేలు చేసినవారవుతారు. కారణం, అదంతా ఎవరైనా చేస్తారు, ఎవరైనా ఒక వ్యక్తికి సప ర్యలు చెయ్యవచ్చు. కాని ప్రతి ఒక్కరూ మంచి రూపకల్పన చేసి స్వస్థత చేకూర్చ డానికి పనిచేసే శక్తుల్ని వెలువరించ లేరు.

CWM 5:132-33

అకాంక్ష, ప్రార్థన

ఎవరైనా ఆకాంక్ష కలిగియుండి దానిని ప్రార్థనగా చేసుకోవచ్చును. కాని అన్ని విధాలా ఆకాంక్ష ప్రార్థనని మించినది. తనని తాను మరచి తాను కోరుకున్న లేక చేయాలనుకున్న ఒక్క విషయం గురించే జీవిస్తూ ఆ దైవానికై తాను చేయాలను కున్నవాటి నన్నిటినీ సమర్పిస్తూ ఉన్నదానికి అది చాలా సన్నిహితమైనది, దానికంటె కూడా హెచ్చయినది — ఏమైన కావాలనుకుని మీరు ప్రార్థించవచ్చు, ఆ దైవం మీకు అనుగ్రహించినదానికి బదులుగా ఆ దైవానికి కృతజ్ఞత తెలపటానికి మీరు ప్రార్థించవచ్చు, అటువంటి ప్రార్థన చాలా గొప్పది. దానిని కృతజ్ఞతాభివందన సమర్పణగా అనుకోవచ్చు, ఆ దైవం నీ యెడల చూపిన దయాదృష్టికి, అతడు మీకు చేసినదానికి, మీరు ఆ దైవంలో చూసినదానికి, ప్రశంసాపూర్వకంగా కృతజ్ఞతతో మీరు ప్రార్థించవచ్చు. అది నిశ్చయంగా చాలా ఉత్తమమైన ప్రార్థన, కారణం

దానిలో తనకి సంబంధించిన పూర్వాపరాలు లేవు. అది అహంభావపూరిత ప్రార్థన కాదు.

అన్ని రంగాలలోను ఎవరికైనా ఆకాంక్ష లుండవచ్చు. కాని ఆకాంక్ష మూలం మాత్రం చైత్యపురుషునిలో ఉంటుంది. అన్ని రంగాలలోను ఎవరైనా ప్రార్థించవచ్చు. ఆ ప్రార్థన ప్రార్థించే వ్యక్తి రంగానిదై ఉంటుంది. ఒకరు కేవలం భౌతిక, శారీరక, ప్రాణిక, మానసిక, అంతరాత్మిక, ఆధ్యాత్మిక ప్రార్థనలే చెయ్యవచ్చు. ప్రతీదానికి తనదైన ప్రత్యేక గుణగణాలు, విశేష విలువలూ ఉంటాయి. అప్రయత్నంగా వెలువడే స్వార్థరహితమైన ఒక విధమైన ప్రార్థన ఉంటుంది. అది ఒక గొప్ప పిలుపు లాంటిది. సాధారణంగా అది తన కొరకు కాక ఆ దైవంతో ప్రార్థన ద్వారా పెట్టుకొనే సంబంధం అని చెప్పవచ్చు. అది అత్యంత శక్తివంతమైనది. లెఖ్ఖలేనన్ని సందర్భాలలో ఈ రకమైన ప్రార్థనల ద్వారా నాకు అటువంటి విషయాలు అనుభవంలోకి వచ్చాయి. దానిలో ఒక గొప్ప విశ్వాసం, ఒక గొప్ప భావావేశం, గొప్ప నిజాయితీ, గొప్ప హృదయ సరళత, నమ్మకం కూడా ఇమిడి ఉన్నాయి. అది లెఖ్ఖలు కట్టదు, ప్రణాళికలు వెయ్యదు, బేరమాడదు, ఇచ్చినదానికి బదులుగా వేరేదీ పుచ్చుకోవాలనే ఆలోచనతో సమర్పించుకోదు. ఎందుకంటే అధిక సంఖ్యాకులు ఒక చేతితో ఇచ్చి, ఇచ్చినదానికి బదులు ఇంకొకటి పొందాలని రెండవ చేయి చాపుతారు. అనేక ప్రార్థనలు ఈ కోవకి చెందినవే కాని నేను వర్ణించినటువంటి కృతజ్ఞతను తెలిపే చర్యలు వేరొక రకమైనవి. అది ఒక విధమైన కీర్తన లాంటిది. చాలా ఉత్తమమైనది కూడా.

CWM 5: 141-42

ఆ దైవం దిశగా ప్రార్థన సాగాలి

స్పష్టంగా చెప్పాలంటే ప్రార్థన ఎల్లప్పుడూ మాటల ద్వారా తయారవుతుందని

ధ్యానించకుండా ధ్యానిస్తున్నట్లు నువ్వు నటించినా, చర్చికి లేదా కోవెలకు వెళ్ళి చాలామంది ప్రార్థనలు గావించినట్లు నువ్వు కూడా ప్రార్థనలు చేసినా పూజాది కార్యక్రమము నిర్వర్తిస్తూ వాటికి సంబంధించిన ప్రార్థనలు ఇంతో అంతో బాగా నేర్చుకున్న పాఠాలు వల్లెవేసిన విధంగా మాటిమాటికీ చదువుతూ ఉంటే అది బూటకము అనిపించుకుంటుంది. అది అభిలషణీయం కాదు. *CWM 7:228*

చెప్పవచ్చు. కాని ఏ స్థితిలో ఆ మాటలు తయారవుతాయో ఆ స్థితి ననుసరించి ఆ మాటలకి విభిన్న విలువలు ఉంటాయి. ప్రార్థన అన్నది ఒక తయారయిన అంశం, ఒకరు ఆకాంక్షించవచ్చు. కాని నిర్దిష్టమైనది ఏదీ లేకుండా ప్రార్థించడం కష్టం. ఉదాహరణకి, విశ్వమనెడి ఊహ కలిగినవారు దాని నుండి దైవమనెడి ఆలోచనని వెలికి తెచ్చారు (ఈ రకమైన ఆలోచన కలిగిన వ్యక్తులు చాలామంది ఉన్నారు, ఎవరో ఒకరికి అంతా తెలుసునని, వారు అంతా చెయ్యగలరని, వారు తమ కంటె ఎంతో గొప్పవారనీ, వారికి, తమకూ మధ్య అసలు పోలికే ఉండదని, ఇదంతా వారి ఆత్మగౌరవాన్ని ఇబ్బంది పెట్టేదే కాక చికాకు కలిగించేది కూడా, కనుక వారు ఆ దైవంలేని ఒక ప్రపంచాన్ని తయారుచెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.) ముఖ్యంగా ఇటువంటి వ్యక్తులు ప్రార్థించలేరు, ఎవరి కోసం వారు ప్రార్థించాలి? వారికై వారు ప్రార్థించకుండా ఏదైనా కావాలని ఒకరు కోరుకోవచ్చు. ఆ దైవంయొక్క అస్తిత్వాన్ని విశ్వసించని వారున్నారు, కాని వారు ప్రగతిని నమ్ముతారు ఈ ప్రపంచం సదా పురోగమిస్తుందని, ఈ పురోగమనం సదా అనిశ్చితంగా ఆగకుండా ఇంకా గొప్ప శ్రేయస్సు దిశగా కొనసాగుతుందని వారనుకుంటారు. సరే, ప్రగతి కొరకైన గొప్ప అభీష్టాన్ని వీరు కలిగి ఉండవచ్చు, దాని కొరకు ఆ దివ్య అస్తిత్వమనే ఆలోచనని గూర్చిన అవసరం వారికి ఉండనవసరం లేదు. ఆకాంక్ష లేక అభీష్టములో విశ్వాసమనేది ఇమిడి ఉంటుంది; కాని అది ఆ దైవం యెడల విశ్వాసమే కానక్ఖరలేదు — కాని ప్రార్థన మాత్రం ఆ దైవాన్ని ఉద్దేశించనప్పుడు విలువ లేనిదవుతుంది, ప్రార్థన దేనికి? వ్యక్తిత్వం లేనిదానిని ఎవరూ ప్రార్థించరు. ఎవరైతే మనలని విన గలుగుతారో వారిని మనం ప్రార్థిస్తాం. మనలని వినేవారు ఎవరూ లేనప్పుడు ఎవ రైనా ఎలా ప్రార్థించగలరు? ఎవరైనా ప్రార్థించినట్లైతే దానర్థం ఏమిటంటే వారు అంగీకరించకున్నా మనకన్నా అత్యంత ఉన్నతులైన, అత్యంత శక్తివంతులైన ఎవరి మీదో వారికి విశ్వాస ముందని, వారు మనని, మన భాగ్యరేఖని మార్చగలరని, వారికి వినబడే విధంగా మనం ప్రార్థించాలని. ముఖ్యమైన భేదమదే.

CWM 5;142-43 *భావనువాదం: డా. విజయలక్ష్మి (9480701849)*

సంకల్పించడమే అంతా, చాలా బాగున్నది. కాని నిజంగా వినాలనుకుంటే దైవం మీ మొర నాలకించాలనుకుంటే మీరు ప్రార్థించాలి. ఓ బిడ్డ వుండేటంత సరళంగా, పూర్తిగా నిష్కపటంగా అంటే పూర్తి నమ్మకంతో 'నా కిది లేక అది అవసరము (అది ఓ నైతిక అవసరమో, ఓ భౌతిక అవసరమో, ద్రవ్యపర మయిన అవసరమో) అందుకు అడుగుతున్నాను. నా కది ప్రసాదించు' అని ప్రార్థించాలని మార్మికుడు 'గుహ్య మతవాదులు' చెప్తారు. లేదా 'నిన్నేదో అడిగాను. అది నాకు ప్రసాదించావు. నాకు తెలియని ఆ అనుభవాలు నాకు ఘనిష్టంగా కలిగేటట్లు చేశావు. అవిప్పుడు సంకల్పమాత్రాన పొందగల్గిన అద్భుతాలు; అవును, మీకు అంతులేనంత కృతజ్ఞుడిని. మిమ్మల్ని స్తుతిం చుతూ పాడుతూ, ప్రార్థిస్తూ ధన్యవాదాలు తెలియజేస్తాను. మీరు కటాక్షించి నందుకు ధన్యవాదా లర్పిస్తాను. సంకల్పించడం కోసం ఆదలా ఉంటుంది. 'ఏదో ఒకదాని కోసం, ఒకరి వైపు సంకల్ప దిశ ఉండ నవసరం లేదు. ఒకానొక స్థితిలో ఉండడం కోసం, జ్ఞానం కోసం, ఓ సాక్షాత్కారం, ఓ చైతన్యస్థితి కోసం తాను సంకల్పిస్తాడు, ఏదో ఒకటి సంకల్పిస్తాడు, అయితే అది ప్రార్థన కానవసరం లేదు. ప్రార్థన మరికొంత అదవంగా ఉంటుంది.'

ప్రార్థన వ్యక్తిగత విషయం, వ్యక్తిగత జీవిని పిలవడం, అంటే ఏదయినా ఓ శక్తిని, ఓ ఉనికిని, మిమ్మల్ని విని బదులిచ్చేవానిని పిలవడం. లేకుంటే దేని కోసమైనా అడుగలేరు గదా! అర్థమయిందా?

CWM 5:143

హృదిలో జ్యోతిని వెలిగించి ప్రార్థించడం

ఓ చిన్న బిడ్డ మోకాళ్ళపై కూర్చుని చేతులు జోడించి 'నా దైవమా, మా అమ్మ నెప్పటికీ బాధ పెట్టకుండా ఉండే మంచి బిడ్డగా నన్ను చేయమని వేడుకుంటున్నాను అన్నట్లుండే దానికి బదులుగా...' అదెంతో సులభమనుకోండి, అది చెడ్డదనడం లేదు. అది ఎంతో మంచిది. కొందరు పిల్లల కిది పనిచేయదు. ఎందుకంటే 'నన్ను మంచివాడిని చేయమని అడగడ మెందుకు? అందుకోసం అడగు నవసరం లేకుండానే నన్ను మంచిగా చేయాలి. లేకుంటే మీరు మంచివారుగాదు' అని కొందరు అంటారు. హృదయం నిర్మలంగా వుండి ఎక్కువ ఆలోచించనిదైతే ఎంతో బాగుంటుంది. ఆలోచించడం ఆరంభిస్తే ఆదెంతో క్లిష్టమవుతుంది. అలా గాకుండా ఓ మైనపు వత్తిని వెలిగించి, దాని ముందు మోకరిల్లి, చేతులు జోడించే బదులు నీ హృదయంలోని జ్యోతిని వెలిగించి 'ఇంకా అందమయిన, ఇంకా సత్యమయిన, ఇంకా ఉత్తమమయి న, నాకు తెలిసిన వాటన్నింటి కంటే ఉత్తమంగా ఉండేవాటిపై గొప్ప ఆకాంక్షను నిలుపుకోవాలని రేపటి నుండి యివన్నీ తెలుసుకోవాలని, నేను చేయలేని వాటన్నింటినీ చేయడం మొదలుపెట్టాలని ప్రతి రోజూ మరికొంత ఎక్కువగా చేయాలని సంకల్పిం చాలని" చెప్పేవారు మీ ప్రక్క నుంటే అడుగుతావు. అప్పుడు మరికొంత ముందుకు వస్తే, ఏదో కారణంగా ప్రపంచంలో ఎంతో హైన్యస్థితిలో మీరుంటే, మీ మిత్రులు సంతోషంగా లేకుంటే లేదా బంధువులు యిబ్బందులు పడుతుంటే లేక ఏదో రక మయిన కష్టాలను నీవు ఎదుర్కొంటుంటే అప్పుడు ఈ చైతన్యమంతా ఆ పరిపూర్ణత వైపు లేవనెత్తబడి వ్యక్తమవాలని, ప్రపంచాన్ని ఆనందరహితంగా చేసిన ఈ అజ్ఞానమం తా వివేకపూరితమయిన జ్ఞానంగా పరివర్తన చెందాలని దుష్టచింతన అంతా శుభప్రదమై నదిగా మారాలని మీరడుగుతారు. అప్పుడు తాను చేయగలిగినంత వరకు, అర్థం చేసుకున్నంతవరకు హృదయపూర్వకంగా దానిని ఆకాంక్షిస్తాడు; అదొక ప్రార్థన రూపాన్ని నిజంగా సంతరించుకోవడంతో అడుగగలడు — ఏమడుగుతాడు? అన్నీ తెలిసిన వున్నదానిని తెలుసుకోవాలని అడుగుతాడు. తెలుసుకోగలిగిన దాని నడుగుతాడు, తనకంటె మహనీయమయినదానిని, బలమయినదానిని అడుగుతాడు. అలా ఉండటానికి సహాయ మర్థిస్తాడు. ఆ ప్రార్థన లెంత అందంగా ఉంటాయి!

CWM 5:162-63

ప్రార్థన — విశ్వాసం

చూడండి, విశ్వాసం లేకుండా ప్రార్థించడం కష్టం. కాని విశ్వాసం పెరగడానికి ఆలంబనగా ప్రార్థన చేయగల్గితే లేదా ఆకాంక్షించుతూ ఉంటే, ఆకాంక్షతో ఉండడం, విశ్వాసంతో ఉండాలని ఆకాంక్షించడం... ఈ లక్షణా లెన్నింటి కోసమో ప్రయత్నిం చాలి. తన కొకటి లేనప్పుడు, అది కావాలనుకున్నప్పుడు, మంచిది, అందుకు పట్టువిడువని గొప్ప, గొప్ప, గొప్ప ప్రయత్నాలు, నిరంతర ఆకాంక్ష, బలహీనపడని సంకల్పం, ప్రతి క్షణం నిజాయితీగా ఉండడ మవసరం; అప్పుడు ఓ రోజున అది వస్తుందని తనకు గట్టిగా అనిపిస్తుంది. ఒక్క క్షణంలో రాగలదు. అలా ఉన్నవారు కొందరున్నారు. అప్పుడు వారికి విరుద్ధమయిన కదలికలు జరిగి దాడిచేస్తాయి. వీరి సంకల్పంలో నిజాయితీ ఉంటే, వీరి విశ్వాసాన్ని కాపాడి దాడులను త్రిప్పికొట్ట గలదు. కొందరు సందేహిస్తారు ఎందుకంటే యితర విలాసాల కోసం పాట్లు పడు తున్నందున అంతకంటే ప్రమాదకరమయినది మరొకటి లేదు. ఇది పండులోనికి పురుగును వెళ్ళనివ్వడం వంటిది; క్రమంగా యిది పండునంతా తినేస్తుంది. అంటే యిటువంటి క్షణం వచ్చినప్పుడు — సాధారణంగా ముందు మనసులోని కొస్తుంది. మొట్టమొదట చేయవలసినదేమంటే ఎంతో స్థిర నిర్ణయంతో దానిని కాదనడం. కేవలం జరుగబోతున్నదేదో చూసి ఆనందించాలని ఏమాత్రం అనుకోకూడదు. అటువంటి కుతూహలం ఎంతో ప్రమాదకరం. సాధారణంగా నిజాయితీగా, ముక్కుకు సూటిగా పోయేవారి కుండేటటువంటి మేధోపరమయిన క్లిష్టతలు లేనివారి కంటే బుద్ధిజీవులకు విశ్వాసముండడం బహుశా ఎంతో కష్టం. కాని బుద్ధిజీవికి విశ్వాసముంటే అప్పుడదెంతో శక్తివంత మవుతుంది; ఎంతో శక్తివంతమయి నిజంగా అద్భుతాలు చేయగలదు.

CWM 6:121

పూర్తి నమ్మకంతో చేసే ప్రార్థనలు

బలాన్ని ప్రసాదించమని ఆకాంక్షించినప్పుడు, సహాయం కోసం దైవాన్నర్థించి నప్పుడు అది ఖచ్చితంగా వస్తుందని అచంచల నిశ్చయంతో అడిగితే అది జరగక పోవడం అసాధ్యం, అప్పుడది తప్పక వస్తుంది. ఇది, యిటువంటిది... అవును, ఇది

తప్పక అంతరంగంలో తెరుచుకోవడం. కొందరీ స్థితిలో నిరంతర ముంటుంటారు. ఏదయినా స్వీకరించవలసిన వచ్చినప్పుడు దానిని స్వీకరించడం కోసం సిద్ధంగా ఎప్పుడూ ఉంటుంటారు. కొందరు ఏదయినా పొందవలసి వచ్చినప్పుడు ఒక వత్తిడి దిగివస్తుంది. వారు సిద్ధంగా ఎప్పుడూ ఉండరు. ఆ క్షణాన మూసుకుపోయింటారు; బిడ్డ కుండేటటువంటి నమ్మకమున్నవారు ఎప్పుడూ సరయిన సమయానికి ఆ స్థితిలో ఉంటారు.

బాహ్యంగా భేదమేమీ లేకపోవడం వింతగా ఉంది గదూ! సంకల్పం ఖచ్చితంగా ఒకే మాదిరిగా ఉండవచ్చు. ఒకే ఆకాంక్ష, మంచి చేయాలన్న ఒకే ఆశ ఉండవచ్చు. కాని ఈ చిరునవ్వులు చిందించే నమ్మకం గల్గినవారు ప్రశ్నించరు, అది పొందుతానో లేదోనని ప్రశ్నించుకోరు. దైవం స్పందిస్తాడా లేదా అని చూడరు – ప్రశ్న రాదు, అదేదో అర్థం చేసుకోబడుతుంది. 'నా కవసరమయింది నా కివ్వబడుతంది, నేను ప్రార్థిస్తే నాకు సమాధాన మొస్తుంది; నేను కష్టంలో ఉంటే సహాయ మడిగితే సహాయం లభిస్తుంది అది రావడమే గాదు, అంతటినీ చక్కదిద్దుతుంది' అనే నమ్మకముంటే అప్రయత్నంగా, నిష్కపటంగా, ప్రశ్నించకుండా ఉంటే, ఏదేని కంటే గూడా బాగా పని చేస్తుంది; ఫలితాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి. వైరుధ్యాలతో, మానసిక సందేహాలతో ప్రతిదానిని చెడగొట్టుకుంటారు. తాను కష్టాలలో ఉన్నప్పుడు 'ఓ! ఇది అసాధ్యం.' నేనెప్పటికీ దీనిని నిర్వహించలేను. ఇదింకా ఉధృతమయితే నేనున్న పరిస్థితి, నేను కావాలనుకోనిది మరింతగా దిగజారి పోతున్నది. నే నింకా యింకా దిగజారడం కొనసాగితే, అలా జరిగితే,... వంటి ఈ రకం అభిప్రాయాలతో ఉంటారు; తనకు, తాను స్వీకరించాలనుకున్న శక్తికి మధ్య ఓ గోడ కడతారు. చైత్యపురుషకు ఈ నమ్మక ముంటుంది. ఏ నీడ పడకండా, ఏ వాదన లేకుండా, ఏ వైరుధ్యం లేకుండా అద్భుతంగా ఉంటుంది. అదలా ఉన్నప్పుడు సమాధానం రాని ప్రార్థన ఏదీ ఉండదు, ఫలప్రదమవని ఏ ఆకాంక్షా ఉండదు.

CWM 6:403-04 *అనువాదం: అరుణా మోహన్ (9866117137)*

ప్రార్థనలలో రకాలు — ఆకాంక్ష

పూర్తిగా ప్రాపంచిక అభ్యర్థనలు కూర్చిన మాటలలో యాంత్రికముగా పునశ్చరణ చేయబడే ప్రార్థన లున్నాయి. అవి ఏ విధముగాను విశిష్టత కలిగినవి కావు. అవి

సాధారణంగా ఏకోన్ముఖ ఫలితాలు గురించి చేసే ప్రార్థనలు అనేకసార్లు జపించడము వలన మాటల శబ్దప్రకంపనలు ప్రశాంతతను కలిగిస్తాయి.

అప్రయత్నముగా తాను అడుగతలచినది సంక్షిప్తముగా వ్యక్తీకరించే ప్రార్థన ఒకటుంటుంది. ఎవరైనా ఏ విషయము గురించైనా, ఎవరి కోసమైనా తానున్న పరిస్థితుల గురించి, తన అవసరము కోసము ప్రార్థన చేయడము జరుగుతుంది. ప్రార్థన, ఆకాంక్ష కలిసిన చోటు ఒకటుంది. ఎందుకనంటే జీవించిన ఒక అనుభవం అప్రయత్నంగా రూపం ధరించే ప్రార్థన లున్నాయి. అది ఆ వ్యక్తి అంతరంగము నుండి ఒక ప్రగాఢ గంభీరమైన అనుభవ ప్రకటన లాగా అస్తిత్వ అంతరంగం నుండి సర్వం సిద్ధమై వెలువడుతుంది. ఆ అనుభవానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పేదానిలా లేక దానిని కొనసాగించాలని కోరుతూ, లేక దాని వివరణను కోరుతూ కూడా అది వెలు వడుతుంది. అది నిస్సందేహంగా ప్రశాంతమైన ఆకాంక్షకు సన్నిహితమైనదై వుంటుంది. కాని ఆకాంక్ష తప్పనిసరిగా మాటల్లో రూపొందాలని లేదు. కాని మాటల్లో తీర్చిదిద్ది చెప్పినట్లయితే అది చాలా వరకు ఆవాహనకు సంబంధించిన ఒక కదలికగా అవుతుంది. నీవు ఒక స్థితికై ఆకాంక్షించినట్లయితే; ఉదాహరణకు నీ ఆదర్శానికి తగినట్లు నీలో యేదో లేదని నీవు కనుగొన్నప్పుడు, అంధకార అజ్ఞానపు ఒక కదలిక, బహుశా దుస్సంకల్పం సైతం వున్నదని కనుగొన్నపుడు, నీవు సాక్షాత్కారింపజేసుకొన దలచుకొన్నదానితో సామరస్యతగా లేనిదేదో నీలో కనుగొన్నప్పుడు, అది అప్పుడు మాటలలో రూపుదిద్దుకొనదు. అది ఒక ప్రవర్ధమాన ప్రజ్వలనా జ్వాలగా సజీవ అనుభ వమును అర్పణ చేస్తున్నట్లు ఇది వరకన్నా బహుళముగా, విస్తారముగా, నిష్కళం కంగా సుస్పష్టముగా సమగ్రముగా అభివృద్ధి చెందాలని అభిలషిస్తుంది. ఎవరైనా అపురూపమైన అనుభవాలను గుర్తు పెట్టుకోవాలనుకుంటే అదంతా మాటల్లో తరువాత తీర్చిదిద్దవచ్చు. ఎవరకు వారు రాసుకుంటేనే బాగుంటుంది. కాని ఆకాంక్ష పైకెగసి ఒక జ్వాలగా వెలుగుతూ దాని ఆశయాలను నెరవేర్చుకుంటుంది లేక దాని కోరికలో, నెరవేర్చుకోవలసి ఆశ కలిగి వుంటుంది. నేను ఇక్కడ 'కోరిక' అనే పదాన్ని వాడాను కాని వాస్తవానికి దాన్ని 'ఆకాంక్ష' గా పేర్కొనవలసి వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే దానికి కోరికయొక్క లక్షణాలు కాని, గుణాలు కాని లేవు.

నిజానికి అది ఒక పరిశుద్ధమైన, పవిత్రమైన జ్వాలాయమాన సంకల్పము,

దేన్నైతే పొందాలనుకుంటుందో వాటి మూలాలను తన కేంద్రంలో మోసుకొని వెళుతుంది.

CWM 5:139-40

ఫలితాలు ఆశించి ప్రార్థన చేయడము

ప్రశ్న: కాని అమ్మా, ఎవరైనా నిజాయితీగా నీ అనుగ్రహము కావాలని కోరుకొంటే, దానికి అనుకూల ఫలితాలను ఆశించవచ్చా?

సమా: క్షమించాలి, అది ప్రార్థన స్వభావము బట్టి వుంటుంది. ఎవరైనా సాధారణముగా కపటము లేకుండా భగవంతుని అనుగ్రహము కోసం వేడుకొంటే తన సర్వస్వమును భగవంతుడి చేతుల్లో పెడితే అతడు ప్రత్యేకముగా ఫలితాలు కోసము ఆశించడు. ఫలితాన్ని ఆశించినట్లయితే తప్పక తన అభీష్టాన్ని ప్రార్థనలో పొందుపరిచి దాని గురించి అడగాలి. నీకు చాల బలమైన ఆకాంక్ష భగవదనుగ్రహము మీదుంటే దాన్ని మేల్కొలిపి వేడుకోవాలి. నీవు దేని గురించీ అడగకపోతే, దైవానుగ్రహము నీకు కావలసినది ప్రసాదిస్తుంది తన ఇష్టానుసారముగా, కాబట్టి కోరుకోవలసింది నీవు కాదు.

ప్రశ్న: అదే మంచిది — ఔనా? కాదా?

సమా: సరే, వదిలేయి, అది మరొక ప్రశ్న! బహుశా దాని గుణంలో ఉన్నతమైనది. కాని నీవు కచ్చితంగా దేనినో కావాలనుకొంటే దాన్ని అభ్యర్థనగా తీర్చిదిద్దడం మంచిది. ఎవరైనా ప్రత్యేకంగా దేనికోసమైనా దైవానుగ్రహము కావాలనుకుంటే ప్రార్థించేటప్పుడు కావలసినదాన్ని కచ్చితంగా స్పష్టముగా పేర్కొనడము మంచిది.

అయినప్పటికి ఎవరైతే సంపూర్ణ శరణాగతితో సర్వ సమర్పణ భావనతో భగవదనుగ్రహము కోసము ప్రార్థిస్తారో ఆయన దయ దాని ఇష్టానుసారము పనిచేస్తుంది. అది చాలా మంచిది కూడా. కాని, దాని తర్వాత మనకు ఇలా జరిగిందేమిటని ప్రశ్నించకూడదు. "ఓ ఇలా జరిగిందేమిటి, నేను ఒకటి కావాలనుకొంటే మరొకటి జరిగిందేమిటి?" అని అనుకోకూడదు. ఎవరైనా నిజముగా తాను ఆశించినది పొందాలంటే, నిజాయతీగా చక్కగా కంటికి కనిపించేటట్లు తీర్చిదిద్ది వేడుకోవాలి. తదుపరి దైవానుగ్రహము దాన్ని నెరవేర్చాలో లేదో నిర్ణయిస్తుంది. కాని ఏ విషయమైనా తనకు కావలసినది స్పష్టముగా వ్యక్తపరచాలి. దీని వలన అపకార మేమీ లేదు.

మన ప్రార్థన నెరవేరనపుడు దైవాన్ని ప్రతిఘటించడము చాలా చెడ్డ తప్పవుతోంది. ఆ క్షణములో తాను గ్రహించవవలసిన దేమిటంటే తన కోరిక లేక ఆకాంక్ష తనకు మంచిది కాదని, తన సర్వతోముఖ అభివృద్ధికి, వికాసానికి దోహదపడదని తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవాలి. ఆ సందర్భములో తెలివి గలిగి చక్కగానే జరిగిందని భావించి "మంచిది, భగవత్సంకల్పము నెరవేరు గాక" అనుకోవాలి. కాని తన అంతరంగ గ్రహణశక్తితో తనకు కావలసింది తెలుసుకో గలిగితే దాన్ని రూపొందించడంలో హాని లేదు. అది చాలా సహజమైన అంతః ప్రేరణ.

ఉదాహరణకు, తాను తెలివితక్కువగా, పొరబాటుగా కాక యధార్థంగా, నిజాయితీతో, మళ్ళీ తప్పు చేయకుండా కోరుకొన్నట్లయితే, అడగడములో ఏ విధమైన దోషము, హాని నాకు కనిపించడము లేదు. యథార్థానికి నిజాయితీగా అంతరంగమున చిత్తశుద్ధితో ఎవరైనా ప్రార్థించినట్లయితే దాన్ని అనుగ్రహించే మహదవకాశము కలదు. దైవము మన ఆలోచనలకు ఇష్టాలకు ప్రతికూలమని భావించరాదు. ఆయన అదే చేయాలని అనుకోడు! నీవు ఆశించినదాని కంటే యధార్థ మైన మంచి చేయడానికి చూస్తాడు. కాని ఎప్పుడైతే అది పూర్తిగా అనివార్యమైనపుడు, నీ ఆకాంక్ష నిరాకరింపబడుతుంది. కాకపోతే దైవము ఎల్లవేళలా నీవు అడిగిన దివ్వ డానికి సంసిద్ధమై వుంటాడు.

CWM 7:254-55　　*అనువాదం: జి. వి. యస్. వి. ప్రసాద్ (9848532224)*

వివిధ రకాలైన ప్రార్థనలు

అనేక రకాలైన భక్తులు కూడా ఉన్నారు. స్తోత్రాలు, ప్రార్థనలు, వివిధ రకాలుగా చేయబడుతూ ఉంటాయి. భక్తుడైన ఒక మనిషి, దుర్గతి కారణంగా, దైవాన్నుద్దేశించి ఉపశమనం దొరుకుతుందనే ఆశతో ఆయన సహాయం కోసం స్తోత్రాలను, ప్రార్థనలను ప్రార్థించటం కోసంగా స్వీకరిస్తాడు. భక్తుడైన వాడొకడు ఒక ఉద్దేశంతో, తన ఉద్దేశం సుసంపన్నమౌతుందనే ఆశతో, ధనము, సుఖభోగం, విమోచనం మొదలైనవాటిని సంపాదించాలనే ఉద్దేశంతో స్తోత్రాలను, ప్రార్థనలను చేయబూనుతాడు. ఈ వర్గానికి చెందిన భక్తులు భగవంతుని ప్రలోభపెట్టి కూడా ప్రసన్నుడిని చేసుకోవటానికి ప్రయ త్నిస్తారు. తమ లక్ష్యాన్ని సాధించటంలో విఫలమైన కొందరు విపరీతమైన ఆగ్రహంతో అతడు క్రూరుడని, అతడు మోసకారియని, ముందు ముందు ఆయన నెన్నడూ

పూజించమని ప్రకటిస్తూ, ఆయన మొహం కూడా చూడమంటూ, ఎన్నటికీ ఆయనను ఆమోదించమంటూ అనేక విధాలుగా ఆయనను నిందిస్తారు. చాలామంది ఇంకా, తీరని నైరాశ్యంతో నాస్తికులుగా మారిపోతారు. ఈ ప్రపంచం కష్టాల కడలిగా, తీవ్ర హింసకు గురిచేసే, భగవంతుడే లేని రాజ్యమనే నిర్ణయానికి వస్తారు. ఈ రెండు తరగతులకు చెందిన భక్తి అజ్ఞాన భక్తి. అయినప్పటికీ మనం దానిని తృణీకరించ వీలు లేదు. కారణం, అల్పతరమైనదాని నుంచి ఒకరు మహత్తరమైనదానికి ఎదగడం జరుగుతుంది. జ్ఞాన నియమావళికి అజ్ఞాన నియమావళి మొదటి అడుగు. శిశువు ఏమీ తెలియని అజ్ఞాని. కాని ఆ శిశువు కుండే అజ్ఞానంలో ఒక సమ్మోహనాకర్షణ ఉంది. శిశువు కూడా ఏడుస్తూ తల్లి చెంతకు వస్తుంది. బాధను తొలగించమని గట్టిగా కోరుతుంది, ఒక విధమైన సంతృప్తి కోసం, స్వలాభం కోసం ఆమె చెంతకు పరుగెడుతుంది, విలపిస్తుంది, వాదన చేస్తుంది, తిరస్కరించబడినప్పుడు కోపం తెచ్చుకుంటుంది, ఇబ్బందిని కల్పిస్తుంది. అయినప్పటికీ జగత్తులను పాలించే దివ్యజనని చిరుదరహాసంతో అజ్ఞాన భక్తులు హక్కుగా కోరేవాటిని, గగ్గోలు పెట్టే వాటన్నింటిని భరిస్తుంది. ఇప్పుడిక, జ్ఞానం కోసం అన్వేషించే భక్తుడు తనకు కావలసిన దానిని పొందడం కోసమో లేదా దైవాన్ని సంతోషపెట్టడానికో స్తోత్రాలు, ప్రార్థనల జోలికి వెళ్ళడు. అతనికి స్తోత్రాలు, ప్రార్థనలు కేవలం భగవంతుని స్వ-స్వరూపమును సాక్షాత్కరించుకోవటానికి మాత్రం ఒక మార్గంగా తెలుసు. కాని అప్పటికే జ్ఞానం కలిగిన భక్తునికి, ఆ ఆవశ్యకత కూడా లేకుండా పోతుంది, కారణం, అతడు తన స్వ-స్వరూపమును సాక్షాత్కరించుకొని ఉన్నవాడు. అతడి చైతన్యం ధృఢమై పోయింది, చక్కగా స్థాపితమైంది: స్తోత్రాలు, ప్రార్థనలు కేవలం హృదయంయొక్క పరిపక్వతను ప్రవాహంగా బయటకు వ్యక్తీకరించటానికి మాత్రమే అవసరమౌతాయి. గీత ఏమంటుందంటే, ఈ నాలుగు తరగతుల భక్తులు గొప్ప మనస్సు గలవారే, ఎవ్వరినీ ఉపేక్షించటానికి వీలు లేదు. అందరూ భగవంతునికి ప్రియతములే. కాని వారిలో జ్ఞానం కలిగిన భక్తుడు అందరిలోకి ఉన్నతస్థానంలో ఉన్నవాడు. కారణం అది ఉన్నవాడికి జ్ఞానం మరియు భగవంతుడు అస్తిత్వంలో ఒకటే.

Writings in Bengali: 187-188 — శ్రీఅరవిందులు

సామూహిక ధ్యానము — ప్రార్థన

సామూహిక ధ్యానమంటే ఒక జనమూహం ఒక ఉద్దేశంతో ఒక చోట గుమిగూడటం. ఉదాహరణకు, ప్రార్థనలు చేయడం కోసం ఒక చోట గుమిగూడట మనేది యుగాల తరబడి ఆచరణలో ఉంది. సహజంగానే, చర్చిలలో జరిగేది ఒక విధమైన సామూహిక ధ్యానమే. కాని చర్చిలో బయట కూడా కొంతమంది సామూహిక ధ్యానాల కోసం బృందాలతో ప్రార్థనను ఏర్పాటు చేయటం జరిగేది. ఈ ప్రార్థనలు రెండు రకాలు. మానవ చరిత్ర ప్రారంభం నుంచి, కొన్ని బృందాలు ఆత్మ యొక్క ఒకానొక సామాన్య స్థితిని వ్యక్తీకరించడానికి కలుస్తూ ఉండేవనేది తెలిసిన విషయమే. కొంతమంది దైవప్రశస్తిని స్తోత్రాలతోను, కృతజ్ఞతలు ఆవిష్కరించడంతోను, ఆరాధన, ఉపకార స్మృతి, కృతజ్ఞత వ్యక్తీకరిస్తూను, దైవాన్ని స్మరిస్తూను కలిసి పాడుతారు. ఇతరులు — దీనికి చారిత్రక ఉదాహరణ లున్నాయి — జనం కచ్చితంగా ఒక సంఖ్యలో ఒక సామాన్య ఆవాహన కోసం ఒక చోట గుమిగూడేవారు. ఉదాహరణకు, భగవంతుడిని ఏదైనా అడగటం కోసం. ఇదంతా, మొత్తం బృందంతో పూర్తిగా, ఐక్యతగా జరుగుతూ ఉండేది, ఈ ఆవాహన, ఈ ప్రార్థన, ఈ వేడికోలు ఎక్కువ బలాన్నిస్తుందనే ఆశతో.
CWM 9:39

వివిధ రకాలైన సామూహిక ప్రార్థనలు

అంతేగాక, వివిధ రకాలైన సామూహిక ప్రార్థన లున్నాయి, వివిధ రకాలైన సముదాయాలు ఉన్నట్లుగానే. ఊరు, పేరు లేని గుంపులు, జనసమూహాలు, యాదృచ్ఛిక పరిస్థితుల ద్వారా ఏర్పడినవి, ఎటువంటి అంతర్గత సమన్వయమూ లేనివి, పరిస్థితుల కుండే శక్తి ప్రభావంతో ముందుకు తోయబడ్డవి ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు, ఒక రాజు కాని లేదా ఒక వ్యక్తి కాని ఎవరైతే ప్రజల మనస్సును ఆకర్షించి వారి అభిమానానికి పాత్రు లవుతారో అటువంటివారు అపాయకర పరిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు, వ్యాధి లేదా ప్రమాదానికి లోనైనప్పుడు జనం సమాచారం సేకరించడం కోసమూ, అది మాత్రమే కాకుండా వారి స్పందనలను వ్యక్తపరచటం కోసం కూడా ఒక చోట గుమిగూడటం జరుగుతుంది. వారంతా యాదృచ్ఛిక పరిస్థితుల ద్వారా అక్కడికి చేరుకున్నవారు, అనగా, వారికి అక్కడ అంతర్గతమైన లంకె ఏమీ ఉండదు, కేవ

లం ఒకే విధమైన భావోద్వేగం లేదా ఆసక్తి తప్ప. గుంపులు తమంత తాముగా ఏర్పడి, ప్రత్యేకించి వారికి ఆసక్తి కలిగిన వారెవరో ఒకరి స్వస్థత కోసం ప్రార్థించటం మొదలుపెట్టిన సందర్భాలూ ఉన్నాయి. సహజంగానే, ఈ గుంపులే పూర్తిగా వేరైనటు వంటి ఉద్దేశంతోనూ గుమిగూడ గలుగుతాయి, ద్వేషంతో. వారి కేకలు కూడా ఒక విధమైన ప్రార్థనే, అది హాని కారకమై, నాశనం చేసే శక్తులకు ఒక ప్రార్థన.

ఈ గమనాలు అప్రయత్నంగా వాటంతటవే ఏర్పడేవి, వ్యవస్థీకరించినవి కావు, అనూహ్యమైనవి. ఇంకా, వ్యక్తుల ద్వారా, ఎవరైతే ఒక ఆదర్శం లేదా బోధ లేదా వారు చేపట్టబోయిన ఒక కార్యక్రమం చుట్టూ గుమిగూడే బృందం ఉంటుంది. వారి మధ్య వ్యవస్థీకృతం చేసే ఒక లంకె ఉంటుంది, ఒకే ఉద్దేశానికి, ఒకే ఇచ్ఛకు, ఒకే విశ్వాసానికి ఉండే లంకె. వీరు ఒక పద్ధతి ప్రకారంగా, సర్వ సాధారణమైనటువంటి ప్రార్థన, ధ్యానాలను అభ్యసించటానికి గుమిగూడతారు. వారి లక్ష్యం ఉన్నతమైనదైతే, వారి వ్యవస్థ మంచిదైతే, వారి ఆదర్శం శక్తిమంతమైనదైతే వారి ప్రార్థనలు, ధ్యానాల ద్వారా ప్రపంచ సంఘటనల మీద లేదా వారి సొంత అంతర్గత అభివృద్ధి, సామూహిక పురోభివృద్ధి మీద తగినంత ప్రభావాన్ని ఈ బృందాలు చూపగలవు. ఈ బృందాలు తప్పనిసరిగా తక్కినవాటి కంటే ఎంతో శ్రేష్టమైనవి. అవి ఈ ఉగ్రత, ఈ తీవ్రత బదులుగా, ఉద్దేశపూర్వకంగా, ఎరుకతో కూడిన వ్యవస్థీకృతమైన పటుత్వాన్ని వాటి స్థానంలో ప్రతిష్టిస్తాయి.

CWM 9:369-70 *అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (9441813100)*

ఒక సర్వ సామాన్యమైన ఉన్నతిని చేర్చే ఆదర్శాన్ని కలిగి వున్న, మన మందరం తప్పక ఒకటిగా అవ్వాలి. ఈ సంయోగంలో, ఈ సంయోగం ద్వారా అజ్ఞానాంధకారమయమై నాశనం చేసే అన్ని వ్యతిరేక శక్తుల దాడులను మనం ఎదుర్కొంటూ, అధిగమించుతాం. సంయోగంలో బలం ఉంది, సంయోగంలో ఆధిపత్యశక్తి ఉంది, సంయోగంలో విజయం నిశ్చయం.

దివ్యమాత మహాకాళి ఈ రోజు మీతోనే ఉంటుంది.

CWM 15:194-95

భవితవ్యాన్ని మార్చగల ప్రార్థనలు

మనం ఆంతర్యంలో ఎల్లప్పుడూ అత్యుత్తమమైన చేతనా స్థితిని నిలుపుకోవాలి. ఆ విధంగా మన అత్యున్నత భవితవ్యమే మన జీవితాన్ని, కర్మలని శాసించేలా నడచుకోవడమే జీవనకౌశలంలోని అంతరార్థం అవుతుంది. ఆ కారణం చేత నిస్సందేహంగా, నిర్భయంగా సత్యాన్ని ఇలా నిర్వచించవచ్చు: ఎల్లప్పుడూ నీ చైతన్యపు శిఖరాల వద్దనే జీవిస్తే, సదా నీకు శ్రేయస్సే చేకూరుతుంది. కాని ఆ శిఖరాలని చేరుకోవడం అంత సులభం కాదు. ఆ అదర్శవంతమైన స్థితి అసాధ్యమని అనుకున్నా కూడా, విపత్కర పరిస్థితిలోనో, సంకట స్థితిలోనో, వ్యక్తి తన హృదయ పూర్వక ఆకాంక్ష చేతను, ప్రార్థన చేతను, విశ్వాసపూరిత ఆత్మసమర్పణ చేతను దైవసంకల్పాన్ని ఆవాహన చేసినట్లయితే, అప్పుడు తన అత్యుత్తమమైన భవితవ్యం అభివ్యక్తమయ్యే అవకాశం ఉంటుంది. ఆ పిలుపులోని నిజాయితీని బట్టి, అప్పుడు, ఆ వ్యక్తియొక్క సాధారణ జీవనగతిని మార్చుతూ, అత్యుత్తమ భవితవ్యం కలుగ జేసుకుని, అతడి వ్యక్తిగత జీవన ఘట్టాలలో మార్పు తీసుకురాగలదు. బాహ్యచైత న్యంలో ప్రకటితమయ్యే ఇలాంటి సంఘటనలనే మహత్యాలుగా, దైవీఘటనలుగా చెప్పుకుంటారు.

CWM 12:79

ప్రార్థనలోని బలం

ప్రార్థనల సామర్థ్యాన్ని కొన్ని సార్లు సందేహిస్తుంటారు. అసలు ప్రార్థన ఒక అహైతుక చర్య అని, అనవసర ప్రయత్నమని, నిష్ప్రయోజనమని అనుకుంటారు. విశ్వజనీన సంకల్పం తన లక్ష్యాలని అది నెరవేర్చుకుంటూ పోతుందని, అహంకార పూరితమైన ఆవాహనలు, అభ్యర్థనలు దాన్ని కదిలించలేవని అనే మాట నిజమే కావచ్చు. విశ్వవిన్యాసంలో తనని తాను అభివ్యక్తం చేసుకునే పరమాత్మ సర్వజ్ఞుడు కనుక, జరగవలసిన కార్యం ఏదో అతడి సార్వత్రిక దృష్టికి ముందే కనిపిస్తుంది అనే మాట నిజమే కావచ్చు. మానవచింతన నుండి వచ్చే దిశానిర్దేశంగాని, ప్రేరణగాని దానికి అవసరం లేదని, వ్యక్తియొక్క కోరికలు విశ్వక్రమాన్ని నిర్దేశించే ప్రధాన కార

ణాలు కావని, కారాదని అనుకోవడం సమంజసమే కావచ్చు. కాని ఆ విశ్వవిన్యాసంగాని, విశ్వజనీన సంకల్పంయొక్క నిర్వహణగాని, ఏదో యాంత్రికమైన ధర్మంయొక్క ప్రోద్బలం మీద జరగవు. వాటిని అధిలించే శక్తులలో, బలాలలో, మానవ జీవితానికి చెందిన మానవ సంకల్పం, మానవాకాంక్ష, మానవ విశ్వాసాలని కూడా మరి విధిగా కలుపుకోవలసి ఉంటుంది. ఆ సంకల్పం, ఆకాంక్ష, విశ్వాసాల ప్రత్యేక రూపమే ప్రార్థన అవుతుంది. ఎన్నో సందర్భాలలో దాని రూపాలు కాస్త మోటుగా ఉంటాయి. వాటిలో అమాయకత్వం కనిపిస్తుంది. అయితే అది పెద్ద పొరబాటు కాకపోవచ్చు గాని, మరి కొన్ని సందర్భాలలో కాస్త హాస్యాస్పదంగా కూడా ఉంటాయి. అయినా కూడా ప్రార్థనలో నిజమైన శక్తి, సార్థకత ఉంటాయి. మనిషి సంకల్పాన్ని, ఆకాంక్షని, విశ్వాసాన్ని దైవసంకల్పంతో ముడివేసి, ఆ విధంగా సచేతన ఆత్మతో సచేతనంగా, సజీవంగా సంబంధాన్ని కలుపుకునేలా చెయ్యడంలోనే ప్రార్థనలోని శక్తిసామర్థ్యాలు కనిపిస్తాయి. కావాలనుకుంటే మన సంకల్పం, ఆకాంక్ష తమ స్వశక్తి మీదను, స్వయంకృషి మీదను ఆధారపడి పని చెయ్యగలవు. నిమ్నోన్నత ప్రయోజనాల కోసం వాటిని ప్రయోగిస్తూ నిశ్చయంగా గొప్ప సాఫల్యాన్ని సాధించవచ్చు. వాటిని ప్రబల, అనన్య శక్తులుగా వాడడంలో శిక్షణ నిచ్చే సాధనలెన్నో ఉన్నాయి. అందుకు భిన్నంగా, ఆ శక్తి విశ్వజనీన సంకల్పం మీద, లేదా దైవసంకల్పం మీద ఆధారపడుతూ, ఆ సంకల్పానికి విధేయమై నడుచుకుంటూ కూడా పని చేయవచ్చు. ఈ రెండవ పద్ధతిలో కూడా మళ్ళీ రెండు భేదాలు ఉన్నాయి. ఆ సంకల్పం మన ఆకాంక్షకి స్పందిస్తున్నట్టుగా చూడొచ్చు గాని, యాంత్రికంగా, జరిగిన చర్యకి న్యాయబద్ధమైన ప్రతిచర్యగా మాత్రమే ఆ స్పందన జరుగుతున్నట్టు ఊహించుకోవచ్చు. ఇక రెండవ పద్ధతి ప్రకారం, ఆ సంకల్పం మానవాత్మలో జనించిన దివ్యమైన ఆకాంక్షకి, విశ్వాసానికి సచేతనంగా స్పందిస్తున్నట్టు ఊహించుకోవచ్చు. 'యోగక్షేమం వహామ్యహం' అనే వరదానానికి అర్థం తెలిపేలా, ఆ వ్యక్తికి సహాయాన్ని, సరైన దిశానిర్దేశాన్ని, భద్రతని, కోర్కెల సాఫల్యాన్ని ప్రసాదిస్తున్నట్టు ఊహించుకోవచ్చు.

CWSA 24:566-67

అయితే ప్రార్థనలన్నీ ఆలకింపబడతాయని లేదు. ఎంత స్వచ్ఛమైన మనసుతో చేసినవైనా ప్రార్థనలన్నీ నిజమైతే ప్రపంచంలో చెప్పలేని గందరగోళ పరిస్థితి నెల కొంటుంది. దైవోన్ముఖమైన ప్రార్థనకి కూడా వెనువెంటనే స్పందన కలుగకపోవచ్చు. అలాగే భక్తివిశ్వాసాలకి కూడా తక్షణమే సమర్థన లభించకపోవచ్చు. మనిషికి తన జీవనసమరంలో సహాయపడతాయని ప్రార్థన, విశ్వాసాలనే శక్తులు ప్రసాదించబడ్డాయి. అవే లేకుంటే, ఆకాంక్ష (ఆకాంక్షకి మారురూపమే ప్రార్థన). సంకల్పం, విశ్వాసాలే లేకపోతే మనిషి పురోగతిలో అనిశ్చితి ఏర్పడుతుంది. దివ్యశక్తులని కదిలించడానికి ఇవన్నీ సాధనాలు మాత్రమే. దైవీశక్తులు రంగప్రవేశం చేసి వాటి ప్రభావాన్ని ప్రసరించ డానికి, ఆ ప్రభావంయొక్క ఫలితాలు ప్రస్ఫుటం కావడానికి, కొన్ని సార్లు చాలా చాలా కాలం ఎదురుచూడవలసి ఉంటుంది.

*

ప్రార్థనల విషయంలో కఠోరమైన, అనుల్లంఘనీయమైన నియమాలు నిర్దేశించడం సాధ్యం కాదు. కొన్ని ప్రార్థనలు ఆలకింపబడతాయి. కొన్నిటికి స్పందన ఉండదు. ప్రార్థనలన్నీ ఎందుకు ఆలకింపబడవు? అని మీరు అడగొచ్చు. కాని అవి ఎందుకు ఆలకింపబడాలి? అదేమీ యంత్రం కాదు — మీ ప్రార్థన అనే నాణాన్ని రంధ్రంలో వేస్తే అడిగిన వరం ఠక్కున వెలువడడానికి, పైగా మానవాళి అనవరతం అడిగే పరస్పర విరుద్ధమైన కోరికలన్నీ తీర్చాలంటే దేవుడికి తెగని సమస్యే ఏర్పడుతుంది. అలా వాటన్నిటినీ తీర్చడం సాధ్యం కాదు.

*

ప్రపంచంలో జీవిస్తున్నప్పుడు అలాంటి ప్రార్థనలు చేయడం సహజమే (ప్రాపంచిక సమస్యల పరిష్కారంలో సహాయాన్ని కోరడం); కాని దైవం అలాంటి కోరికలన్నీ తీరుస్తాడనో, తీర్చడం ఆయన విధి అనో అనుకోవడం పొరపాటు. సాధకుడి ప్రార్థనలు ఆంతరిక విషయాల గురించి, సాధనా మార్గానికి సంబంధించిన విషయాల గురించి అయ్యుండాలి. దివ్యప్రయాసకి సంబంధించినంత మేరకు మాత్రమే బాహ్యవిషయాలకి సంబంధించిన కోర్కెలు కోరాలి

*

ప్రార్థనల గురించి నీవన్నది నిజం. ఆలాంటిది (వ్యక్తిరహితమైన ప్రార్థన) అత్యున్నత కోవకి చెందిన ప్రార్థన. కాని రెండవ కోవకి చెందిన ప్రార్థన (మరింత వ్యక్తిగతమైనది) కూడా ఆమోదనీయమే, వాంఛనీయమే. సరైన పద్ధతిలో చేసిన ప్రార్థన మనను దైవానికి దగ్గరగా గొనిపోతుంది. ఆయనకి మనకు మధ్య సరైన అనుబంధాన్ని కుదురుస్తుంది.

*

ప్రార్థన విషయానికి వస్తే, ప్రార్థన అనే చర్య, దాని వల్ల ఆంతర్యంలో కలిగే భావమే, — ముఖ్యంగా నిస్వార్థంగా అన్యుల కోసం చేసే ప్రార్థన అయితే — నిన్ను ఉన్నతశక్తితో ముడివేస్తుంది. ఎవరి కోసం అయితే ప్రార్థిస్తున్నావో ఆ వ్యక్తికి ఆ ప్రార్థనల వల్ల ఏ లాభమూ కలగకపోవచ్చు. ఈ విషయంగో ఏం జరుగుతుందో ఇదమిత్థంగా చెప్పడం కష్టం. జరగబోయేది ఎన్నిటి మీదనో ఆధారపడి ఉంటుంది. వారి ఆంతర్యం వికాసమాన స్థితిలో ఉందా, ప్రార్థన వల్ల దిగివచ్చిన ఉన్నత శక్తికి వారి ఆంతర్యం స్పందించగలదా మొదలైన వాటి మీద ఆధారపడుతుంది.

CWSA 29:368-69 *అనువాదం: డా. వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి (9500069322)*

చిత్తశుద్ధి గల ప్రగాఢమైన ప్రార్థన భవితను మార్చగలదు

ప్రశ్న: తగినంత చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆకాంక్ష, తగినంత గాఢమైన ప్రార్థన భవితను మార్చలేవని ఎవరంటారు?

సమా: అనగా మార్చడం సాధ్యమౌతుందని అర్థం!

అయితే అందుకు సరిపడినంత ఆకాంక్ష ఉండాలి, తగినంత ఏకాగ్రతతో ప్రార్థించాలి. మానవ స్వభావానికి ఆ లక్షణం ఆపాదించబడింది. అది దైవానుగ్రహంగా ప్రసాదించబడిన ఒక మహాద్భుతమైన కానుక. కానీ మనిషికి దానిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియదు.

దీనిని ఈ విధంగా క్రోడీకరించవచ్చు. మానవ భావనాపరిధిలో వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను నియంత్రించడానికై అడ్డంకులు అనేకం లక్ష్మణరేఖలుగా సమాంతరంగా విధింపబడినప్పటికీ వాటిని అతిక్రమించి చేతనయొక్క శిఖరాగ్ర స్థాయికి ఎలా చేరుకోవాలో తెలిసిన వ్యక్తికి వాటిని అధిగమించి, విషయములను మార్చగల సత్తా కలుగుతుంది. అవి కచ్చితంగా నిర్వర్తించబడినప్పటికి, దానిని నీ కిష్టమైన పేరుతో పిలువచ్చు.

అది కచ్చితమైన స్వేచ్ఛా భావ నిరోధనను స్పష్టమైన స్వాతంత్ర్యంతో జతపరచడం అవుతుంది. దీని నుండి నీ కిష్టమైన రీతిలో బయల్పడవచ్చు.
CWM 5:88

దైవానుగ్రహం కర్మఫలాన్ని పూర్తిగా రద్దు చేయగలదు

నీకు తెలుసా, దైవానుగ్రహం కర్మఫలాన్ని పూర్తిగా ఖండిస్తుందని; ఎండలో నుంచబడిన వెన్నలా దానిని కరిగించివేస్తుందని. నేను ఇప్పుడు మీకు చెప్పుతున్నది అదే. నీవు నా కిప్పుడేమి చెప్పావో అది మరో రకంగా మాట్లాడటం అవుతుంది. నన్ను నేను నీ స్థానంలో నిలుపుకొని అడిగాను, అర్థమయిందా? తగినంత చిత్తశుద్ధితో కూడిన అభిలాష నీకున్నట్లయితే లేక తగినంత ఏకాగ్రతతో నీవు ప్రార్థన సల్పినట్లయితే, ప్రతిదానిని, ప్రతిదానిని మార్చగలవు. ఏదో ఒక మహోత్కృష్టమైన శక్తిని నీలోకి తీసుకు రాగలవు — అది యథార్థంగా ప్రతిదానిని మారుస్తుంది.
CWM 5:191

శక్తులు ప్రవర్తించే తీరు సంకీర్ణమైనది, గ్రహించ వీలు కానిది

ఒక విషయం నిర్దిష్టంగా నిర్ణయించబడిందనిపిస్తుంది. అది ఆ విధంగానే ఉండ బోతున్నది. కానీ నీలో రగిలించబడిన జ్వాలగా ఎగిసిపడే సంకల్పం ఒకటి కలగాలి, ఉన్నతతర దివ్యసంకల్పంతో పొందికగల గొప్ప అభిలాష ఒకటి ఏర్పడింది. దానిని నీవు ఒక సందర్భంలో బలవంతంగా అమలు పరుస్తావు. అప్పుడు ఒక విధమైన సమ్మేళనం .... చేసుకుంటుంది: ఏది జరగవలసి ఉన్నదో అది తప్పకుండా జరుగు తుంది. కానీ దానితోపాటు వేరొకటేదో తటస్థించి పూర్వం జరిగినదాని తాలూకు లక్షణాన్ని మార్పు చెందిస్తుంది. ప్రపంచంలో ప్రాముఖ్యత గల సంఘటనల్లో ఈ విధంగా జరగడం పరిపాటి. ఉదాహరణకు, కలిసికట్టుగా సంభవించే కదలికలు, పరిస్థి తులు, శక్తుల సమీకరణ ఒక యుద్ధ వాతావరణం ఏర్పడటాన్ని అనివార్యం గావిస్తాయి. అయితే ఆ సందర్భంలో ఒకటి వేరొక శక్తిని జోక్యం చేసుకోవడాన్ని స్వాగతిస్తే, పరిణామాల పరిధిని, పర్యవసానాలను కొన్ని సార్లు యుద్ధ వాతావరణాన్ని సైతం, మార్పు చెందించవచ్చు. కాని దానిని పూర్తిగా నివారించలేదు. సర్వ సాధారణంగా చోటు చేసుకొనే ఇట్టి సంఘటనల దృష్టాంతాలను కోకొల్లలు ఈయగలను...

మనసుపై ముద్రపడేలా చెప్పదలచుకున్న దేమిటనగా సమస్య అత్యంత జటిల మైనదని, సూక్ష్మ మైనదని. కొన్నిసార్లు పరిణామాలు కొనసాగుతున్న దిశను కొద్దిగా మార్చవచ్చు, మరికొన్ని సమయాల్లో వాటిని వెనక్కు మళ్ళించవచ్చు; ఇతర సమయాల్లో పరిణామాలకి సంబంధించిన పర్యవసానాలను, దాని అంతర్గత వైఖరిని మాత్రమే మార్చుటకు వీలుంటుంది. సహజంగానే మనుషులు ఈ విషయాలను అతి సామాన్యమైనవిగా గ్రహించి దైవప్రార్థన రూపంలో వ్యక్తపరుచుకుంటారు: ఒక సందర్భంలో "దైవాన్ని నేనేమి అర్థించానో దానిని నాకు ప్రసాదించాడు" అంటారు. విషయం అలా వుంటుంది. వారు అర్థం చేసుకొనే విధానం ఆ విధంగా ఉంటుంది. అది వట్టి అవివేకం. అది ఏ విధంగా జరుగుతుందని తెలుసుకోవాలంటే, నీకు ఒక సార్వత్రికమైన సామూహిక చేతన, కనీసం భూమండలమంత విశాలమైనది ఉండాలి. అంతకు తక్కువ సరిపోదు.

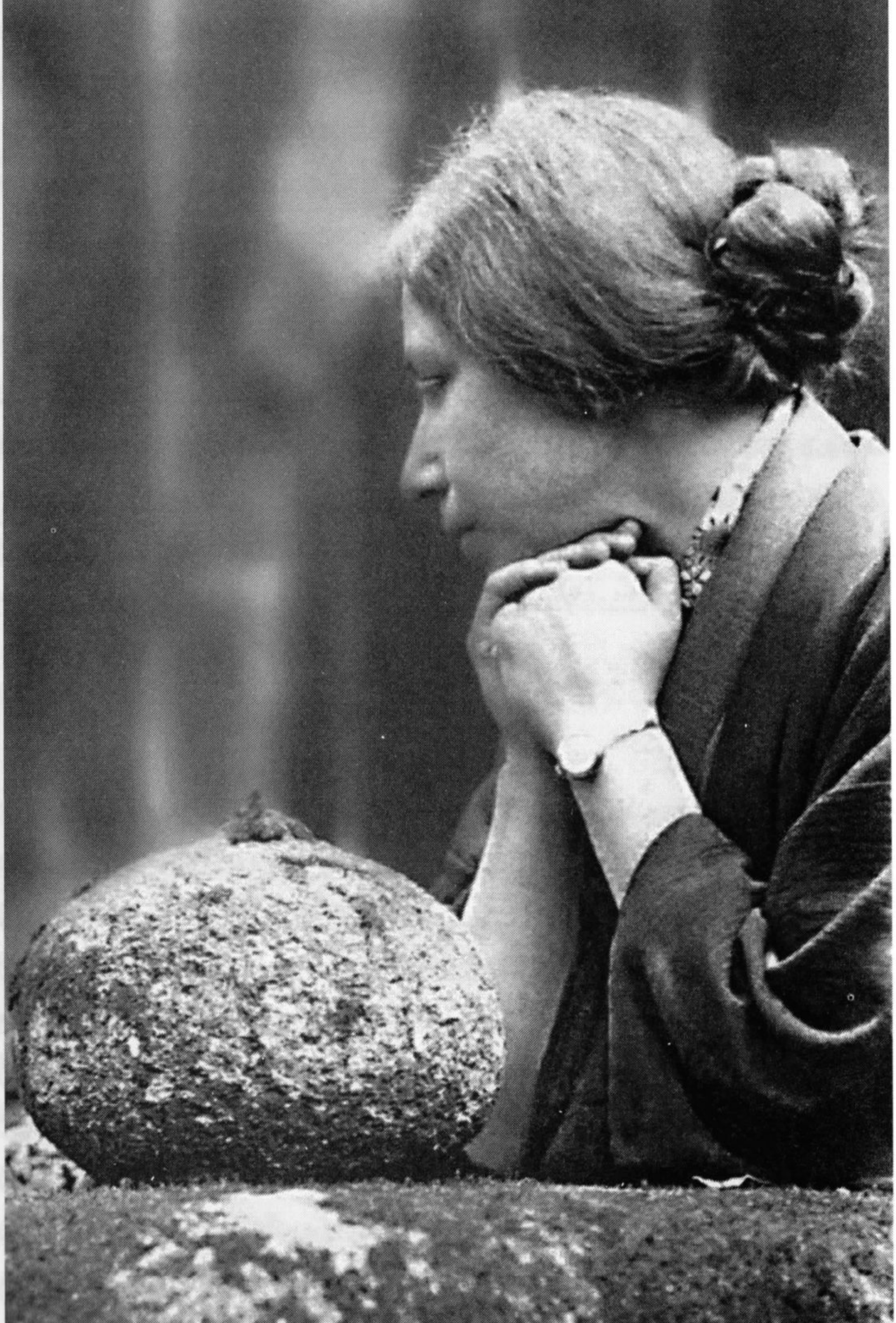
నిజంగా అర్థం చేసుకోవడానికి సార్వత్రిక చేతన కలిగి వుండడం అవసరం. అప్పుడు నీవు అర్థం చేసుకోగలవు.

CWM 5;192-93

నేను నీతో ఉన్నాను

నేను నీతో ఉన్నాను. ఎందుచేతనంటే నేనే నీవు లేక నీవే నేను.

"నేను నీతో ఉన్నాను" సూచించే సందర్భాలు కోకొల్లలు. ఎందుకనగా ప్రతి స్థాయిలోను, ప్రతి స్తరంలోను, పరమోత్కృష్టమైన దివ్యచేతనాస్థాయినుండి నా అత్యంత భౌతిక మైన చేతన వరకు నేను నీలో ఉన్నాను. ఇక్కడ, పాండిచ్చేరిలో నా చేతనను పీల్చకుండా నీవు ఊపిరిని పీల్చలేవు. అది సూక్ష్మభౌతికంలో వాతావరణా న్నంతా దాదాపు స్థూలరూపంలో వ్యాప్తి చెంది ఇక్కడికి ఏడుమైళ్ళ దూరంలో నున్న కొలను వరకు విస్తరించి ఉంది. అంతకు మించి, భౌతికమైన ప్రాణిక స్తరంలో నా చేతనను అనుభూతి చెందవచ్చు. అటు తరువాత మానసికస్తరంలోను, ఇతర ఉన్నత స్తరాలలో ప్రతి చోట అనుభూతి చెందవచ్చు. నేను ఇక్కడికి మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు తీరానికి పది మైళ్ళ దూరంలో నున్నప్పుడే సముద్రంలో పదిమైళ్ళు — కిలోమీటర్లు కాదు. శ్రీఅరవిందుల వాతావరణ అనుభూతి కలిగింది, భౌతికంగా అనుభవించాను. అది అతి ఆకస్మికంగా జరిగింది. అత్యంత వాస్తవికంగా నుండింది.

ఒక స్వచ్ఛమైన ప్రకాశమానమైన వాతావరణ మది, ఉత్సాహభరితమైనది, ఎంతగా నంటే నిన్ను అమాంతంగా పైకెత్తివేయ గలిగినంతగా.

చాలా కాలం క్రిందట, శ్రీఅరవిందుల కిది స్ఫురించింది. అది మీ కందరికి సుపరిచితమైనదే. అది ఆశ్రమంలో ప్రతి చోటా ప్రదర్శించబడింది: "ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత నిన్ను గమనిస్తున్నట్లుగా నడుచుకో. ఎందుకనగా, నిజంగానే ఆమె ఎల్లప్పుడు హాజరై ఉంటుంది."

ఇది కేవలం ఒక సామాన్యమైన వాక్యం కాదు. ఇవి కేవలం పదాలు మాత్రమే కావు., అది ఒక వాస్తవం. నేను నీతో నుండడం అత్యంత వాస్తవం. సూక్ష్మదృష్టి గలవారు నన్ను చూడగలరు.

చెప్పాలంటే, నా శక్తి ఇక్కడ ఎడతెగకుండా పనిచేస్తుంటుంది. అస్తిత్వంయొక్క మానసిక మూలాలను నూతన బాంధవ్యాలతో అనుసంధాన పరచడానికి వాటిని తరచుగా మార్పు చెందిస్తూ నీ స్వాభావిక లక్షణాల విభిన్న కోణాలను నీకు విశదీక రించడానికి. తద్వారా ఏది మార్చబడాలో, ఏది వృద్ధిపరచబడాలో లేక వదలివేయ బడాలో దానిని నీకు తెలియజేయడానికి పనిచేస్తుంటుంది. ఇవన్నీ గాక, నీకు నాకు మధ్య ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తిగతమగు ప్రేమానుబంధం ఉంది. అలాగే ఎవరైతే శ్రీఅరవిందులయొక్క, నాయొక్క బోధనలతో ప్రభావితులయ్యారో వారికి నీకు మధ్య కూడా ఒక అనుబంధం ఉంది. ఈ విషయంలో దూరాభారం లెక్కలోనికి రాదు. నీవు ఫ్రాన్స్‌లో ఉండొచ్చు, ప్రపంచంలో ఏ కొసనైనా ఉండొచ్చు, లేక పాండిచ్చేరిలోనే ఉండొచ్చు, ఈ బంధం మాత్రం వాస్తవమైనదిగా నుంటుంది, నిరంతరంగా నుంటుంది. నా కోసం పిలుపు వచ్చిన ప్రతిసారి, ఒక శక్తిని ప్రయోగిం చాలని, ఒక ఉత్సాహాన్ని కలిగించాలని, ఒక రక్షణ నీయాలని నాకు తెలియజేయడానికై సందేశ మందిన ప్రతిసారి, ఏది అవసరమో, అది నేను చేస్తాను. ఈ సమాచారాలు ఏ క్షణాననైనా నీకు అందవచ్చు, నేను ఏదో మాట్లాడుతున్నప్పుడో లేక ఏదో పని చేస్తున్నప్పుడో, హఠాత్తుగా మధ్యలో ఆపివేయడం అనేకసార్లు మీరు గమనించి ఉంటారు. దాని అర్థం ఏదో ఒకటి, ఏదో సందేశం అందుతున్నదని, నేను దానిపై కేంద్రీకరించానని, ఎవరినైతే నేను నా శిష్యులుగా స్వీకరించానో, ఎవరికైతే నేను ప్రత్యుత్తరంగా 'సరే' అని తెలిపానో — అక్కడ నేను అభివ్యక్తమవుతాను. ఎప్పుడు అవసరమైనా ఈ అభివ్యక్తి ఏం జరుగుతున్నదో నాకు తెలియపరుస్తుంది....

ఏదో ఒక కారణంగా, నా సహాయాన్ని అర్థిస్తూ నాకు వ్రాసినట్లయితే, "నేను మీతో ఉన్నాను" అని నేను సమాధాన మిచ్చినట్లయితే, దాని అర్థం నీకు నేను పంపిన సందేశం క్రియాశీల మయిందని, నీవు నాక్రియాశీలమైన చేతనలో సైతం కొంతసేపు ఉన్నావని — అనగా అవసరమైనంత సమయం. నీకు నాకు మధ్య నున్న బంధం ఎప్పుడికీ తెగిపోదు. చాలా కాలం క్రిందట ఆశ్రమాన్ని వదిలి ఒక విధమైన తిరుగుబాటు భావనతో వెళ్ళిన వారున్నారు, అయినప్పటికీ వారిని గురించి నేను తెలుసుకుంటూనే ఉంటాను, వారిని పరిరక్షిస్తూనే ఉంటాను. మీరెప్పటికీ త్యజించబడరు.

CWM 13:73-74 — *ది మదర్*

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (04024240669)

కొందరు ప్రార్థనను ఇష్టపడరు. వారి హృదయాంతరాళంలోకి వారు అంతర్ముఖులైతే అదెంతో గొప్ప అనుకుంటారు. — అది అధమమైన స్వాతిశయం.. ఇంకా కొందరుంటారు — ఆకాంక్ష అంటూ లేనివారు. వారు ప్రయత్నిస్తారు కాని ఆకాంక్షించలేరు. ఎందువల్లనంటే వారిలో 'సంకల్పం' అనే జ్వాల రగలలేదు. అందుకు కారణం 'నమ్రత' అనే జ్వాల వారిలో లేదు. రెండూ అవసరమే. గొప్ప నమ్రత ఉండాలి, కర్మ రాహిత్యానికై కావలసిన గొప్ప సంకల్పమూ ఉండాలి.

CWM 5:92 — *ది మదర్*

ప్రార్థన — ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో ఒక భాగం

క్షేత్రాలలో వాతావరణం

నేను చూశా ఫ్రాన్స్‌లో — ఒక అందమైన, అత్యద్భుతమైన — పవిత్రమైన — ఒక ప్రధాన చర్చిని — ఒక స్మారక భవనాన్ని — దానిలో ఉన్న ఒక పెద్ద నల్లని, ప్రాణిక సాలెపురుగును, ఆ ప్రదేశమంతా విస్తరించి యున్నది దాని గూడును. అది అంది పుచ్చుకుంటోంది, అక్కడి భక్తుల భక్తిని, వారి ప్రార్థనలను, వారి నుండి వెలువడే శక్తిని. అది అంత ఆనందించతగ్గ దృశ్యము కాదు.

అక్కడి ప్రజలు ప్రార్థిస్తున్నారు, దైవస్పర్శను అనుభూతి పొందుతున్నారు. వారి ప్రార్థనల నుండి — (కాని దైవానికి దూరమౌతున్నారు) అచట ఉన్న విషయం ఇది. వారికి విశ్వాస మున్నది, అది చెడును మంచిగా మార్చగలదు. వారికా నమ్మకమున్నది. అందుచే నేను వెళ్ళి వారితో — "మీరు దైవాన్ని ప్రార్థిస్తున్నామనుకుంటున్నారా? కాదు — ఒక పెద్ద ప్రాణిక సాలెపురుగును. అది మీ ప్రార్థనలను, శక్తులను, అన్నింటిని ఆస్వాదించి బలపడుతున్నది. కాని ఈ మాటలు వారికి, సానుభూతికరంగా ఉండకపోవచ్చు. నిజంగా — ఇదే విధంగా ఉంటోంది అన్ని చోట్లా — (ప్రార్థనా స్థలాల్లో) ప్రాణిక సత్తాలు ప్రజల ఉద్వేగాలను అంది పుచ్చుకుంటున్నాయి, బలపడ్తున్నాయి. చాలా, చాలా, తక్కువ మంది మాత్రమే — కోటిలో ఒక్కడు — చర్చికి కాని, దేవాలయానికి కాని, వెళ్తారు — ఏదో భగవంతుని నుండి పొందడానికి కాదు — అడుక్కోడానికి కాదు — తమని తాము, భగవంతునికి అర్పణ చేసుకుందుకు; తాము పొంది ఉన్నదానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకునేందుకు.
CWM 6:194-195

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ప్రార్థన, ఆకాంక్ష ఒక భాగం

అవి వ్యతిరేకం కాదు, ఆత్మసమర్పణకు. కాని, ఒక షరతు. ప్రార్థన, ఆకాంక్ష — ఫలించినా, ఫలించకపోయినా వ్యక్తి కలత చెందరాదు. అతడు తన విశ్వాసాన్ని, ఆత్మనిబ్బరాన్ని, స్థిరంగా నిల్పుకోవాలి. సాధారణ జీవితంలో — భగవంతునితో మానవ సంబంధాలలో — ప్రార్థన ఒక ముఖ్య సాధనం, ఒక పరికరం. దానికి వస్తుంది సమాధానం తరచుగా, సాధారణంగా. కాని, ఎల్లప్పుడూ కాదు. సమాధానం

రానపుడు కూడ. భక్తుడు తన విశ్వాసాన్ని నిలబెట్టుకుని ఉంటాడు, దైవంపై. అతడు అర్థం చేసుకుంటాడు — సమాధాన మిచ్చుట, దైవేచ్ఛ కాదని; లేదా — సమాధానం వచ్చేవరకు అతడు ప్రార్థిస్తాడు దైవాన్ని, ఇంకా ఆర్ద్రంగా. అది ఆధారపడ్తుంది, పరిస్థితుల పైనా, వ్యక్తి పైనా. సాధకుడు కల్పించుకోవచ్చు ఇతరుల విషయాలలో. కాని అతడు ఉండాలి నిస్సంగుడుగా, ఇతరుల విషయాలలో కల్పించుకోడానికి.

CWSA 29:365-366

ప్రార్థనలు, స్తుతులు దైవాన్ని పొందే సాధనాలు

దైవాన్ని పొందే ఒక ముఖ్య మార్గం — ప్రార్థన, స్తుతి. కాని, ఇది అందరకు సరిపడదు. జ్ఞానమార్గంలో వాళ్ళు — ధ్యానాన్ని, ఏకాగ్రతను ఆశ్రయిస్తారు. కర్మమార్గంలో వాళ్లు, పనులను అంకితం చేయడం మంచిది, మంచి పద్ధతి. ప్రార్థనలు, స్తుతులు భక్తికి అంగాలు. కాని అవి, మరే గొప్ప అంగాలేమీ కావు.

నిష్కామ ప్రేమే, అత్యంత పరిపక్వమైన భక్తి. అట్టి ప్రేమ, భక్తి — భగవంతుని నిజాత్మను పొందగలదు — స్తుతులు, ప్రార్థనల ద్వారా. కాని తర్వాత — అది — వాటి అవసరాన్ని అధిగమిస్తుంది, భగవంతుని ఆత్మానందంలో లీనమౌతుంది. కాని వీటి సాయం లేనిదే — అట్టి ఆనందాన్ని పొందగల భక్తుడు చాలా అరుదుగా ఉంటాడు. కాని, ఏ సాధన అవసరం లేకుండానే, స్తుతులు, ప్రార్థనల వల్ల హృదయం ఉప్పొంగుతుంది. ఇక్కడ జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే — మార్గం, మన ధ్యేయం కాదు. నా మార్గం ఇంకొకరికి సరిపడకపోవచ్చు. చాలామంది భక్తులలో ఒక దురభిప్రాయం ఉన్నది — స్తుతులు, ప్రార్థనలలో ఆనందం పొందలేనివాడికి ఆధ్యాత్మికత లేదని. ఇది ఒక చిహ్నం — సంకుచిత్వానికి, తప్పుకు. బుద్ధుడు పాల్గోలేదు — ప్రార్థనలలో, స్తుతులలో. కాని ఎవ్వరు చెప్పగలరు, బుద్ధునిలో ఆధ్యాత్మికత లేదని. స్తుతులు, ప్రార్థనలు అభివృద్ధి చెందాయి — భక్తిమార్గంలో సాధనకు మాత్రమే.

బెంగాలీ రాతలు, పుట. 186

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు (6281730339)

భగవంతునితో బాంధవ్య మేర్పరచుకొనడాని కొక ఆలంబన ప్రార్థన

నిమ్న భూమికలో వున్నంత కాలం అది యెక్కువగా అహంకారంతోనూ, ఆత్మ-భ్రాంతితోను నిండి వుండే బాధవ్యాన్నే కలిగించేందుకు ప్రార్థన మనకు సహాయపడ్తుంది. కాని ఆ పిదప, దాని వెనుక ఉన్న ఆధ్యాత్మికసత్యం వైపు ఆకర్షితుల మౌతాం. అప్పుడు అడిగినది లభించిందా అనేది అసలు విషయం అవ్వదు, స్వయంగా బాంధవ్యం, భగవంతునితో మనిషి జీవితం పెట్టుకొనే సంబంధం, సచేతన పరస్పర ఆదానప్రదానలు మాత్రమే పరిగణనలోకొస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక విషయాల్లో, ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనాల అన్వేషణలో, యీ సచేతన బాంధవ్యానికి యెంతో గొప్ప శక్తి వుంది. మన స్వకీయ, పూర్తిగా తన మీద తనకుండే నమ్మకంతో సాగే పెనగులాట, కృషి కన్న అదెంతో గొప్ప శక్తివంతమైనది, అది నిండైన ఆధ్యాత్మిక యెదుగుదలకు, అనుభవాన్ని కొనితెస్తుంది. చివరకు యే గొప్పదాని కోసం అది మనల్ని సన్నద్ధం చేసిందో దానిలో అది అవశ్యం అంతమవ్వాలి — వాస్తవానికి మనం ప్రార్థన అని యే రూపాన్ని పిలుస్తున్నామో, అది విశ్వాసం, సంకల్పం, ఆకాంక్ష వున్నట్లైతే అదేమంత ముఖ్యం కాదు — లేకపోతే బాంధవ్యంలోని ఆనందానుభూతి కోసం వున్నా వుండవచ్చు. అది నిజం చేసుకోవాలనే దాని విషయాలు, ఆర్తి అనేవి అత్యున్నత ఉద్దేశ్యరహిత భక్తి స్థాయికి మనం చేరుకొనేంతవరకు ఉన్నతోన్నతం అవుతూ వుంటాయి. ఉద్దేశ్యరహిత భక్తి లేక అకారణ భక్తి అనేది దివ్యభక్తికి సంబంధించినది, అది శుద్ధం, యే విధమైన యితర అభ్యర్థన లేక ఆరాటమూ లేని నిరాడంబరమైనది.
CWSA 24:565

దైవంతో బాంధవ్యాల స్వభావం

దైవం యెడల యీ వైఖరి నుండి ఉద్భవించే బాంధవ్యాలు బిడ్డతో మాతాపితరుల కుండే బాంధవ్యాలు, దివ్యసఖునితో వుండే సంబంధాల లాంటివి. మానవ అంతరాత్మ దైవం దగ్గరకు సహాయం కోసం, రక్షణ కోసం, మార్గదర్శకత్వం కోసం, సఫలత కోసం యీ బాంధవ్యాలుగా వస్తుంది — లేక జ్ఞానం గనుక లక్ష్య మైతే, దైవం జ్ఞాన భాస్కరుడు గనుక, దివ్యమార్గదర్శకుడు, గురువు, జ్ఞానప్రసాది అని వస్తుంది — లేక బాధావ్యథ నుండి ఉపశమనం పొందడానికి, ఊరట చెందడానికి, విడుదల గావ

డానికి వస్తుంది. అది బాధపడడం నుండి విడుదల గావచ్చు, లేక బాధకు ఆలవాలమైన ప్రపంచ మనుగడ నుండి విడుదల కావచ్చు, లేక దాని ఆంతరిక, నిజమైన కారణాల నుండి విడుదలకు మానవాంతరాత్మ దైవం చెంత కొస్తుంది.[1] వీటిల్లో ఒక కొంత వరుస క్రమాన్ని మనం చూస్తాం. ఎందుకనంటే, పితృత్వ బాంధవ్యం యెప్పుడు కూడా తక్కువ సాన్నిహిత్యాన్ని, తీవ్రతను, అనురాగాన్ని కలిగి వుంటుంది, బయటకు అంతగా ప్రకటిత మవ్వదు, అందుచేత అత్యంత సన్నిహిత యేకత్వాన్ని కాంక్షించే యోగంలో పితృత్వ బాంధవ్యాన్ని అంతగా కోరరు. దివ్యసఖుని బాంధవ్యం మధుర తరమైనది, అధిక సన్నిహితత్వం కలిగి వుంటుంది. అసమత్వంలో సైతం, ఒక సమత్వాన్ని, సాన్నిహిత్యాన్ని అది అంగీకరిస్తుంది, పరస్పర ఆత్మార్పణ కది ఆరంభ దశ అవుతుంది.. దాని అత్యంత ప్రగాఢ సన్నిహిత దశలో యిచ్చిపుచ్చుకోవ డాలు అదృశ్యమైపోయినపుడు, ప్రేమ కుండే సమస్తాన్నీ సంతృప్తిపరచడమనే ఒకే ఒక్క ఉద్దేశ్యం తప్ప మరే ఉద్దేశ్యమూ లేనిదిగా యీ బాంధవ్యం తయారవు తుంది. సృష్టి లీలలో తోటి ఆటగాని కుండే ఆనందకర, స్వేచ్ఛామయ బాంధవ్యంగా అది మారుతుంది. అంతకంటె యింకా సన్నిహితమూ, యింకా ఆత్మీయమూ అయినటువంటి బాంధవ్యం తల్లీబిడ్డల బాంధవ్యం. అందుచేత, అది ఎక్కడెక్కడ మతపరమైన ప్రేరణ అత్యంత అధికంగా ఉత్కటమై, మనిషి హృదయం నుండి అత్యంత నును వెచ్చగా యెగసి పడుతుందో అక్కడక్కడ అది పెద్ద పాత్రను పోషిస్తుంది. తన సమస్త కోరికలకు, యిబ్బందులకు అంతరాత్మ దివ్యమాతృ-అంతరాత్మ దగ్గరకు పోతుంది. దివ్యమాత అభిలాష కూడా అలా జరగాలనే, అలా అయినపుడే ఆమె తన ప్రేమహృదయాన్ని గ్రుమ్మరించగలదు. అది కూడా ఆమె వైపుకే తిరుగుతుంది, ఎందుకనంటే ఆమె స్వయం-స్థితమైన ప్రేమ స్వభావం అదే గనుక, ప్రపంచంలో మన సంచారాల నుండి దేనివైపు మనం తిరుగుతామో, యే యెడదలో మన విశ్రాంతి కనుగొనగలమో ఆ మన యింటి వైపు మన దృష్టిని మరల్చుతుంది.

CWSA 24:567-68

---

[1] *చతుర్విధ భక్తులలో యీ మూడు తరగతులవారినీ, ఆర్తుడు, అర్థార్థి, జిజ్ఞాసులను కూడా భక్తులుగా గీత గుర్తించింది.*

అత్యున్నతమూ, మహనీయమూ అయిన బాంధవ్యం

సాధారణ మతపరమైన ఉద్దేశ్యాలు వేటితోనూ ఆరంభం కానటువంటి, కాని విశేషించి యోగసారంనుండి మొదలయ్యే బాంధవ్యం అత్యున్నతమూ, మహనీయమూ అయినది. అది స్వయంగా భక్తి స్వభావం నుండే వెల్లు వెత్తుతుంది. అది ప్రేమించు వాని, ప్రేమించబడేవాని ప్రేమావేశం. తమ సాధారణ విధానంలో, దాని కేమీ స్థానం యివ్వని, అది లేకుండానే సాగిపోయే మతాల లోనికి కూడా యీ రూపం గల దివ్యపరితాపం దారి చేసుకుంటూ పోయింది. ఇచట అది అడిగేది ఒక్క ప్రేమనే, భయపడేది ప్రేమరాహిత్యానికే, ఉండే ఒకే ఒక్క విచారం, ప్రేమ యెడబాటు వల్ల కలిగేదే. ఎందుకనంటే తక్కిన సమస్తమూ ప్రేమికునికి లేనట్లే లేక సంఘటనలుగా మాత్రమే యెదురయ్యేవి, లేక ప్రేమ ఫలితాలుగానే గాని ప్రేమలక్ష్యాలు లేక పరి స్థితులుగా గాదు. నిజానికి సమస్త ప్రేమ స్వయం స్థితం, ఎందుకనంటే అది అస్తిత్వంలో యేకత్వం అనే రహస్యభావం నుండి పొటమరిస్తుంది. ఇప్పటికీ కూడా తాము ఒక దాని నుండి మరియొకటిగా భిన్న మై వున్నామని భావించే అంతరాత్మల మధ్య హృదంయలో గల ఆ యేకత్వ వాంఛ నుండి ఆ భావన పొటమరిస్తుంది. అందుచేత యీ యితర భాంధవ్యాలన్నీ కూడా, వాటి స్వయంస్థితియైన ఉద్దేశ్యరహిత అస్తిత్వా నందంలోనికి, కేవలం ప్రేమలోని ఆనందం కోసమే చేరుకొంటాయి. కాని యింకా అది, మొదటినుండి చివరి వరకు, యితర ఉద్దేశ్యాలలో వాటి క్రీడాసంతృప్తిని కొంతవరకు కనుగొంటాయి. కాని యిక్కడ ప్రారంభం ప్రేమ, అంత్యం ప్రేమ, లక్ష్యం మొత్తం ప్రేమ. స్వంతం చేసుకోవాలనే కోరిక నిజాని కుంటుంది, కాని యిది కూడా, స్వయం స్థిత ప్రేమ నిండుదనంలో, తన భక్తి యెప్పటికీ క్షీణించకూడదనే లేక లేకుండా పోకూడదనే భక్తుని సరళమైన ఆంతర అభ్యర్ధనలో అధిగమించబడుతుంది. అతడు స్వర్గాన్నడగడు, లేక జన్మ లేకుండా చేయమని అడగడు, మరేదీ కావాలనీ అడుగడు, కాని తన ప్రేమ లేక భక్తి శాశ్వతంగా వుండాలనీ పరిపూర్ణమైనదిగా ఉండాలని మాత్రమే అడుగుతాడు.

CWSA 31:569

స్వభావతః సంసారం అశాంతి క్షేత్రం. సరైన పద్ధతిలో దాని ద్వారా సాగిపోవాటంటే, అతడు తన జీవితాన్ని, కర్మలను దైవానికి సమర్పించి, ఆంతరంలో వున్న దైవశాంతి

కోసం ప్రార్థించాలి. మనస్సు ప్రశాంతమైనప్పుడు, జీవితాన్ని మదర్ పోషిస్తున్న ట్లనుభూతి చెందగలిగి, సమస్తాన్నీ ఆమె హస్తాల్లో పెడ్తాడు.

*

దైవాన్ని యెల్లప్పుడూ స్మరిస్తూ వుండడం, మనం నడువ వలసిన మార్గంలోని అవ రోధాలుగా కష్టాలను స్వీకరించడం, నిరంతరం దైవసహాయాన్ని, రక్షణనూ కాంక్షిస్తూ ప్రార్థించడం తన హృదయాన్ని, చేతనను ఆధారభూతమైన దైవసాన్నిధ్యాన్ని ఉన్ముఖమయ్యేట్లు చేయడం అనే వాటి ద్వారా ఆమె సాధనామార్గంలోకి ప్రవేశించడానికి ఆమె యిప్పుడున్న స్థితిలో చేయవలసిన ఒకే పని.

CWSA 31:345 *అనువాదం:* కె. వి. రావు *(9849929254)*

బాహ్య వస్తువుల కోసం కాదు; అంతరంగం కోసం ప్రార్థించాలి

ప్రశ్న: "సాధకులు అంతరంగ విషయాల కొరకు సాధన చేయాలి; బాహ్యావిష యాల కోసం కాదు. బాహ్యావిషయాలు కూడా అంతరంగ సాధనకు దోహదపడేలా వుండాలి" అని మీరు సెలవిచ్చారు. ఈ వాక్యంలోని రెండవ భాగం నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు. దయతో వివరిస్తారా, మాతా?

సమాధానం: బాహ్యవస్తువులను మనం సహజంగా సౌకర్యం కోసమో, సంతోషం కోసమో కోరుకుంటాము. కొన్ని సందర్భాలలో మన ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో కూడా విజయాన్ని ఆకాంక్షించి దానికి తగినట్లు అనుసరిస్తాము. అది మన అంతరంగ వైఖరికి సంబంధించినది. మాట వరసకు చెప్పాలంటే కమ్మని భోజనం కావాలని ప్రార్థించావనుకో, అది కేవలం నీ నాలుకకు తృప్తి పరటానికే. సాధకుడు చేయవలసిన పని కాదు ఇది. కాని శ్రీమాత నిర్వహించే కార్యక్రమాలకు ధనం కావాలని ప్రార్థించా వనుకో! అది నిజమైన ప్రార్థన అవుతుంది.

CWSA 32:315

చైత్యపురుషుని వ్యక్తపరిచే మార్గం

మనసు తనకు కావలసిన విధంగా భావాలను రూపొందించుకుంటుంది. తగిన విధంగా నిర్వహించుకుంటుంది. అంతరాత్మ గనుక మనసును అదుపులో వుంచ గలిగితే, అది ఇంకా మంచిది. మనసు దానంతట అది అంతరాత్మను వ్యక్తం

చేయలేదు. దేని పాత్ర దానిదే! కాని వాటి పాత్రలు తల్లక్రిందయినాయి. భవిష్యత్తులో అంతరాత్మను వ్యక్తం చేయటానికి మనసు దోహదపడే మాట వాస్తవమే. అప్పటికి బాహ్యచేతనను కూడా అది అదుపులో ఉంచగలుగుతుంది. ఇది ఇంకా ముందే జరగటం అరుదు. మనసు ఒక విధంగా చూస్తే అంతఃచేతనకు తగిలించిన ముసుగు వంటిది. ఒక విధంగా అది అడ్డంకి కూడా!

అన్నిటి కంటే ముందు చైత్యపురుషుడు ప్రతిదానిపై తన ఆధిపత్యాన్ని ధృడ పరచుకోవలసి ఉంటుంది. ఇంట గెలిస్తేనే గదా, రచ్చ గెలిచేది! ఇలా జరిగితే మిగతావన్నీ అవే చక్కబడతాయి.

ఇక బాహ్యంలోని భౌతిక జీవనం గురించా? అది (బాహ్యం) చాలా అల్పప్రాణి. దానికి ఏమీ తెలియదు. స్వంతగా ఏ పనీ చేయలేదు. అది చేయగలిగినదంతా చైత్యపురుషుని ఆవిర్భావానికి తోడ్పడటమే! (ఇక్కడ శ్రీమాత మెల్లగా మాట్లాడు తారు) అది చేయగలిగిందంతా ఒక శిశువులా ఉన్నది ఉన్నట్లు చెప్పటం, కాంక్షించటం, ప్రార్థించటం, బ్రతిమలాడుకోవటం,, అంతరార్థాన్ని తెలుసుకోవాలని అనుకోకుండా అమాయకంగా వుండటం, నిజంగా తర్కించటం, అర్థం చేసుకోవాలని ఆరాటపడటం ఈ అనుభవంలోని అడ్డంకులు. నీవు ఒక స్థాయికి వస్తే నీలో ఏదో తెలియని స్పందన మొదలౌతుంది. అది నీ చేతనను ప్రభావితం చేసి, నిన్ను మార్చివేస్తుంది. తీవ్రమైన ఆకాంక్షయొక్క వత్తిడికి గురిచేస్తుంది. ఏం జరుగుతుందో, జరగబోతోందో తెలుసుకోవాలని కుతూహలం వేస్తుంది. పరిస్థితులు ఎలా వ్యక్తం అవుతాయో అదే ఆదుర్దాలో గది నుండి బయటబడిన తరువాత ఏం చేయాలో నీకు తెలియదు!

CWM 7:42

మన కృతజ్ఞతను వ్యక్తం చేయటంలో ఉత్తమ పద్ధతి

అహంకారాన్ని పూర్తిగా వదిలిపెట్టి, రూపాంతరం చెందటానికి సర్వదా ప్రయత్నించటమే మనం చేయగలిగినదల్లా. ఇంతకంటె ఉత్తమమైనది లేదు. కాని ముందు ఇతరులలో మార్పు వస్తుందేమోనని చూస్తాము. అప్పటి దాకా మనలో కూడా ఈ మార్పు ప్రారంభం కాదు. ఈ భావమే దుష్టత్వానికి ఆయువుపట్టు. అసలు ఇతరుల సంగతి మన కెందుకు? మనలో మార్పంటూ రావటమే పదివేలు.

ప్రశ్న: మరి ఈ తరహా మనోచేతనను నేను పొందటం ఎలా?

సమా: "ఆకాంక్ష, ప్రార్థన, ఏకాగ్రతతో మనసును లగ్నం చేయటం ద్వారా".

CWM 17:102 అనువాదం: కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు

(9848848291)

రెండు ముఖ్యమైన ఉన్మీలనములు

ఇక్కడ అతి ముఖ్యమైన విషయాలు రెండున్నాయని స్పష్టం అవుతుంది. హృదయ, మానసిక కేంద్రాలు వాటి వెనుకగాను, వాటి పైగా నున్నదానికి తెరుచుకో వడం. మానసిక కేంద్రాలు ఉన్నతతర చేతనకు తెరుచుకుంటాయి. మానసిక అస్తి త్వానికి, ఉన్నత చేతనకు మధ్యగల సంబంధం సిద్ధి పొందటానికి ప్రధానమైన మార్గం. మొట్టమొదట తెరుచుకోవటం హృదయంలో కేంద్రీకరించటం ద్వారా, దైవాన్ని మన లోపలికి ప్రత్యక్షమవమని పిలుపు ద్వారా, మానసిక అస్తిత్వం ద్వారా మొత్తం ప్రకృతి నంతా వశం చేసుకొని నడిపించమనే పిలుపు ద్వారా జరుగుతుంది ఆకాంక్ష, ప్రార్థన, దైవభక్తి, ప్రేమ, శరణాగతి అనేవి ఈ మొత్తం సాధనకు ప్రధానమైన ఆధారాలు. వీటికి తోడు మన ఆకాంక్షకి ఏవేవి అడ్డుగా వున్నాయో వాటిని తిరస్కరిం చాలి. చైతన్యాన్ని శిరోభాగంలో కేంద్రీకరించడం ద్వారా (తర్వాత దానికి పైగా) దివ్యమైన ప్రశాంత స్థితి, దైవశక్తి, దివ్యతేజం, దివ్యజ్ఞానం, దివ్యానందం అస్తిత్వంలోనికి దిగిరావాలనీ అభిలాష, పిలుపు స్థిరమైన సంకల్పం ద్వారా జరుగుతుంది — ముందుగా దివ్యమైన ప్రశాంతస్థితి కోసం లేదా దానితో పాటు దివ్యశక్తి సైతం దిగి రావాలని అభిలాష.

CWSA 30:328

భక్తి, ప్రేమ మానసిక కదలికలో భాగాలు

భక్తి, ప్రేమ మానసిక కదలికలో భాగాలు, దానిలో అధిక భాగాన్ని ఆక్రమిస్తాయి. మానసిక మార్పుకై నీకున్న ఆకాంక్షలో నువ్వు భక్తిని, ప్రేమను సైతం ఆకాంక్షిస్తావు. కానీ వైష్ణవ సాధనలో మాదిరిగా ఒక ఏకైక కదలికతో నీ ఆకాంక్షను పరిమితం చేయడానికి అది ఉపయోగపడదు. ఎందుకనగా ఈ యోగం అతి సమృద్ధమైనది, అంతటిని తనలో ఇముడ్చుకొని ఉంటుంది, కానీ వైష్ణవ సాధనలో ఏది ప్రధానమైనదో దానికి మాత్రమే పరిమితమై వుండదు. నువ్వు బృందావనాన్ని దర్శించినా లేకపోయినా

అది ముఖ్యం కాదు. ప్రేమ, భక్తి ద్వారా అంతరంగ వైక్యతను సాధించడం ముఖ్యం.

CWSA 30:362

సాధనయొక్క ప్రారంభదశలో "నమ్మకంతో కూడిన ఏకాగ్రత, శ్రద్ధ, చిత్తశుద్ధి" మించి వేరేది అక్కర లేదు. నీ కిష్టం వుంటే ప్రార్థనకు, నామాన్ని జతపరచవచ్చు.

ప్రాధమిక మానసిక స్థాయిలో మంచి పుస్తకాలు చదవడం ఉపయుక్తంగా నుంటుంది — అవి మనసుని సంసిద్ధపరుస్తాయి, దానిని సరియైన స్థితిలో వుంచుతాయి — ఒకవేళ ఎవరైన సున్నితమైన మనస్సు కలవారైతే మానసిక స్తరంలో వాస్తవమైనదానిని గుర్తించి క్షణికమైన దర్శనాన్ని సైతం పొందగలుగుతారు. తరువాత వాటి ఉపయోగం తగ్గిపోతుంది — నీలో నువ్వు సరియైన జ్ఞానం మరియు అనుభవాన్ని పొందగలగాలి.

CWSA 31:63

ఎవరూ కూడా ఈ యోగంలో లాంఛనప్రాయంగా ప్రవేశపెట్ట బడరు. శ్రీమాతచే ఎవరు అంగీకరించ బడతారంటే, ఎవరికైతే ఈ మార్గానికో లేక శ్రీఅరవిందుల కార్యక్రమం కోసం వారి అంతరంగంలో ఒక పిలుపు వినిపిస్తుందో లేక ఎన్నుకోబడ్డారని తెలుస్తుందో వారు మాత్రమే! ఇక్కడ నుండి శ్రీమాత శక్తి ప్రసరణను ఎవరైతే స్వీకరించడానికి తెరుచుకొని వుంటారో, అట్టి వారు పిలువబడినవారిగా, ఎన్నుకోబడిన వారిగా పరిగణింపబడతారు. ఎవరైతే ప్రస్తుతం చేస్తున్న పనిని, చేస్తుండటంలో కొంత కాలానికి ఆ శక్తిని అందుకోవడానికి తెరుచుకో గలుగుతారో, వారు ఈ మార్గానుసరణకు ఉద్దేశించబడినవారిగా భావించబడతారు. మహిమ అవసరం లేదు. ప్రార్థన, ఆకాంక్ష సరిపోతాయి. అంతరంగంలో శ్రద్ధాసక్తి, నిజమైన పిలుపు వున్నట్లయితే.

CWSA 35:542 *అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి (9014239277)*

నిజం చెప్పాలంటే ఇంతటి విధేయతతో కూడిన ఆకాంక్షలో లేదా చాలినంత తీవ్రతరమైన ప్రార్థనలో కేవలం నీవు క్షణమాత్రం జీవిస్తే, కేవలం లిప్త మాత్రం జీవిస్తే, ఎన్నో గంటల ధ్యానం ద్వారా తెలుసుకో గలిగే విషయాల కన్న ఎక్కువగా తెలుసుకుంటావు.

CWM 5:88-89

కేంద్రీయ విశ్వాసం అవసరం

నేను సుదృఢమైన కేంద్రకమైన (సాధ్యమైతే) పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం గురించి చెప్పాను. ఎందుకంటే సాక్షాత్కారం, సాన్నిధ్యం పైనే పూర్తిగా జాగ్రత్త వహిస్తున్నట్లు నీ ప్రవర్తన కనిపిస్తున్నది. దీనికి సంబంధించిన తక్కినదంతా అసంతృప్తికరంగా ఉన్నది. నీ ప్రార్థన కూడా సాక్షాత్కార అనుభవాన్ని నీకు అందివ్వలేదు. సాధారణంగా ప్రార్థన దానిని ఒక్కసారిగా తెచ్చివ్వలేదు. నీ హృదయ కేంద్రంలో జ్వలించే విశ్వాసం వల్ల లేదా నీ అంతర్భాగా లన్నింటిలో ఒక సంపూర్ణమైన నమ్మకం వుండటం వల్ల మాత్రమే అది జరుగుతుంది. కానీ తపస్సు లేదా మహా ప్రయాసతో తగినంత ఉన్మీలనం (తెరుచుకోవడం) చెందే వరకు వారి స్వభావంలోని యిక్కట్టులను ఎదుర్కొనడానికి మొదట్లో చిన్న చిన్న అడుగులు వేసుకొంటూ పోవాలి. ఆఖరికి దోషపూరితమైన విశ్వాసం, మాంద్యమైన, పాక్షికమైన సమర్పణ కూడా వాటి కంటూ శక్తిని, ఫలితాన్ని కల్గి వున్నాయి. అలా కాకపోతే అరుదుగా కొద్దిమంది మాత్రమే సాధన చేయగలరు. కేంద్రీయ విశ్వాసం అన్నప్పుడు నా భావం ఏమిటంటే అంత రాత్మలో విశ్వాసం లేదా వెనుకగా వున్న మూల జీవునిలో విశ్వాసం. ఒక ప్రక్క మనస్సు సందేహిస్తున్నా, ప్రాణికం నిరాశ పడుతున్నా శరీరం కుప్ప కూలిపోతున్నా విశ్వాసమన్నది అక్కడ వుంటుంది. దాడి జరిగి దెబ్బ తినిపోయిన తరువాత కూడా అది ప్రత్యక్షమయ్యి మార్గంలోకి మళ్ళీ నెడుతుంది.

CWSA 29:95-96

ఈ చర్యలు (శ్రీమాతను పిలువడం, ఆమెను ప్రార్థించడం) మనస్సుకు సంబంధిం చినవి. 'తెరుచుకోవడం' అన్నది ఒక చేతనాస్థితి. అది శ్రీమాత వైపు త్రిప్పి వుం చుతుంది. ఇతర అన్ని కదలికల నుంచీ విడగొట్టి దైవం నుండి వచ్చేదానిని మాత్రమే ఆశించేలా, స్వీకరించ గల్గేలా వుంచుతుంది.

CWSA 29:105

ఈ యోగం ప్రధాన సూత్రమంతా వ్యక్తి దైవ ప్రభావానికి పూర్తిగా లోను కావడమే. అది నీకు పైన వున్నది. దానిని ఒక్కసారి గమనించ గల్గావంటే నీవు దానిని క్రిందకి, నీ లోనికి ఆహ్వానిస్తావు. అది నీ మనస్సులోకి, శరీరంలోకి శాంతిగా, కాంతిగా, ఒక వ్యక్తిగా, ఒక ఆనందంగా సగుణంగానో, నిర్గుణంగానో దైవసన్నిధిగా దిగివచ్చి

పనిచేస్తుంది. ఈ చైతన్యాన్ని కల్గి వుండటానికి ముందు ఒక వ్యక్తి ఉన్మీలనం చెందేందుకై ఆకాంక్షించాలి. ఆకాంక్ష పిలుపు, ప్రార్థన ఒకే వ్యవహారంలోని బహురూపాలు. అన్నీ ఒక్కటే, అన్నీ ప్రభావవంతమైనవే. నీవే రూపంలో గైకొంటావో, ఏది నీకు సులువుగా వుంటుందో ఆ రూపంలో అది వస్తుంది. మరో విధానం ఏకాగ్రత. నీ చేతనను నీ హృదయంలో ఏకాగ్రపర్చు. (కొందరు ఈ ఏకాగ్రతను శిరస్సులో లేదా శిరస్సు పైభాగంలో ఉంచుతారు) హృదయంలో శ్రీమాతను ధ్యానించు. ఆమెను ఆ స్థానంలోకి ఆహ్వానించు. ఈ రెండు స్థానాల్లో ఎక్కడైనా ధ్యానం చేయవచ్చు. లేదా వేరు వేరు వేళల్లో రెండింటి పైనా చేయవచ్చు. నీకు ఏది సహజంగా తోస్తే లేదా ఆ క్షణంలో ఏది నిన్ను ప్రేరేపిస్తే దాని కనుగుణంగా చేయవచ్చు.

ప్రత్యేకించి మొదట్లో అత్యవసరమైనది మనస్సు నిశ్చలతను పొందడం. ధ్యాన సమయంలో సాధనకు ఉపకరించని అన్యమైన అన్ని కదలికలను, ఆలోచనలను తిరస్కరించడం. నిశ్చలమైన మనస్సులో అనుభవానికి కావలసిన ఒక వికాసశీలమైన సంసిద్ధత ఉంటుంది. అంతా ఉన్న పళాన ఒకేసారి కాకపోయినంత మాత్రాన నీవు అసహనానికి గురికావలసిన పని లేదు. పూర్తి నిశ్చలత్వం మనస్సులో కుదురుకోవడానికి సమయం తీసుకొంటుంది. చేతన సమాయత్తమయ్యే వరకు నీవు చేస్తూనే పోవాలి.

CWSA 29;106

వ్యక్తి దైవప్రభావానికి లోనవుతాడా లేదా అన్నదానిపై మొత్తం ఆధారపడి వుంది.

ఈ యోగం ఒక వ్యక్తి దైవప్రభావానికి లోనవుతాడా, లోనవ్వడా అన్నదాని పైనే సమస్తం ఆధారపడి వుంది. తన ఆకాంక్షలో స్వచ్ఛత, ఎన్ని కష్టాలు ఎదురయినా ఉన్నత చేతనలోకి రావాలనే సహనంతో కూడుకొన్న సంకల్పం ఉంటే అప్పుడు ఉన్మీలన మన్నది ఒక రూపంలో కాకపోతే మరో రూపంలో ఖచ్చితంగా జరుగుతుంది. కానీ అది మనస్సు, హృదయం, శరీరం సంసిద్ధమయ్యి, పరిస్థితి కనుగుణంగా తక్కువ సమయం లేదా కొంత ఎక్కువ సమయం కానీ తీసుకొంటుంది. కాబట్టి ఆవశ్యకమైన ఓరిమి లేకపోతే ప్రారంభపు కష్టంతోనే ప్రయత్నాన్ని వదిలి వేయడ మౌతుంది.

హృదయంలో దృష్టి నిల్పి, శ్రీమాత శక్తిని, సన్నిధిని ఆహ్వానించి ఈ జీవుని

చేబూని ఆమె శక్తియొక్క కార్యగతులతో, చేతనను రూపాంతరీకరించమని ధ్యానించడం తప్ప మరో పద్ధతి ఈ యోగంలో లేదు. శిరస్సులోనూ లేదా భృకుటి మధ్య కూడా దృష్టిని కేంద్రీకరించి ధ్యానం చేయవచ్చు. కానీ చాలామంది విషయంలో ఈ స్థానం తెరుచుకోవడం కష్టతరమైన వ్యవహారం. ఎప్పుడైతే మనస్సు నిశ్చలమయ్యి ఏకాగ్రత పటిష్టమౌతుందో, ఆకాంక్ష తీవ్రతరమౌతుందో అప్పుడు అనుభవం కల్గడం ప్రారంభమౌతుంది. విశ్వాసం ఎంత అధికమౌతుందో దాని ఫలితం కూడా అంత వేగంగా అందుతుంది. ఇంక మిగిలింది ఏమిటంటే తన స్వంత ప్రయత్నాల మీద మాత్రమే వ్యక్తి ఆధారపడ కూడదు. దైవంతో బాంధవ్యాన్ని కుదుర్చుకోవడంలో శ్రీమాతయొక్క సామర్థ్యం, సన్నిధి స్వీకరణలో గ్రహణశీలతను పెంపొందించుకోవడంలో కృతకృత్యుడు కావాలి.

CWSA 29:107

ఆంతరిక ఏకాగ్ర ధ్యాన సాధన

ఈ ఆంతరిక ఏకాగ్ర ధ్యాన సాధనలో

1. హృదయంలో చేతనను కేంద్రీకరించి అక్కడ దివ్యమాతకు చెందిన నామం, రూపం లేదా భావనపై ఏకాగ్రస్థితిలో ఉండటం

2. హృదయంలో ఈ రకమైన ఏకాగ్రతను నిలపడం ద్వారా క్రమేణా మనో నిశ్చలతను కలుగజేసకోవడం.

3. శ్రీమాత సన్నిధి హృదయంలో నెలకొనాలని ఆమె నియంత్రణలో ఈ మనస్సు, జీవనం, కార్యగతి సాగాలనే ఆకాంక్షను కల్గి వుండటం.

CWSA 29:225

సమస్తం దైవం ద్వారానే చేయబడుతుంది. హృదయ స్వభావాలు పరిశుద్ధమౌతాయి. ఆంతిరిక చేతన మేల్కొంటుంది. తెరలు తొలిగించబడతాయి. మనిషి దైవం పట్ల అనన్య విశ్వాసంతో, ఆత్మస్థైర్యంతో తనను తాను ఇచ్చివేసుకొంటే... అయినా అతడు ఒక్కసారిగా మొత్తం చేయలేడు. ఎంత అధికాధికంగా సమర్పించుకొంటాడో అంతగా ఆంతరిక సహాయం, మార్గదర్శనం అందుతుంది. దైవానికి చెందిన అనుభవం, అనుబంధం ఆంతర్యంలో వృద్ధి చెందుతుంది. అదే పనిగా ప్రశ్నించే మనసు జోరు తగ్గి, వినమ్రత, శరణాగతమై పోవాలనే సంకల్పం నీలో వర్ధిల్లితే ఇది ఖచ్చితంగా

సాధ్యమౌతుంది, అప్పుడు ఇంకే యితర బలం, తపస్సులు అవసరం లేదు. ఈ ఒక్కటే...

CWSA 29:69 అనువాదం సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ (9441519210)

ప్రపంచంలో ప్రబలంగా వున్న అసత్యం నుండి బయటపడవేసే ఒక మార్గము

మనం చేయవలసిన ఒకే ఒక కార్యం భగవంతుని జోక్యం కొరకు హృదయం నుండి ప్రార్థించడం — ఎందుకంటే దైవజోక్యం మాత్రమే మనలను రక్షించగలదు. ఎవరైతే దీని గురించి చైతన్యవంతమవుతారో వారంతా కేవలం సత్యం మీద స్థిరంగా నిలిచి వుండటానికి, సత్యంతో మాత్రమే కర్మను నిర్వర్తించడానికి నిర్ణయించుకోవాలి. అందులో రాజీ వుండరాదు. ఇది ఒక మార్గము.

ఒకవేళ మనకు విషయాలు తప్పు మార్గంలో వున్నా, మనకు చెడు సంభవించినా వాస్తవానికి అవి వర్తమాన ప్రభావిత అసత్యం వలన జరిగినవి — కనుక సత్యం మీద నిలిచి వుండాలనే మన స్వీయ నిశ్చయత నుండి మనము వెనుకంజ వేయగూడదు. ఇదే ఏకైక మార్గము.

CWM 13:371-72

ఈ ప్రపంచం యెప్పుడూ మనిషికి అపజయాన్నే కలిగిస్తుందనేది జీవితం నేర్పిన పాఠం. మొత్తం దైవం వైపు మళ్ళినపుడు, దైవం మాత్రమే అతనికి అపజయాన్ని కలిగించడు. నీలో కొంత చెడు వుండటం వలన నీకు విపత్తులు సంభవిస్తాయని లేదు — విపత్తులు మానవు లందరికి సంభవిస్తాయి. ఎందుకంటే వారు అశాశ్వత విషయాలను కోరుకుంటారు. వాటిని పోగొట్టుకుంటారు లేదా ఒక వేళ వాటిని పొందినా, వారికి అది నిరుత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది తప్ప తృప్తిని చేకూర్చదు. దైవం వైపు మళ్ళటమే జీవితంలో ఏకైక సత్యం.

CWSA 31:25

మనకు తెలుసు, దీనిని మనం పలుమార్లు చెప్పుకున్నాము, సమస్త కర్మ శరీరముతో చేసే ఒక ప్రార్థన. భగవంతుడికి ఒక అర్పణగా చేయడమే కర్మలోని నిజమైన వైఖరి.

CWM 7:386

నాకు ఎప్పుడూ వ్రాయకపోయినా నా బిడ్డ లందరినీ సమంగా నేను గుర్తు చేసుకుంటాను, ప్రేమిస్తాను — నాకు నేను చెప్పకపోయినా నిజాయితీగా వున్న ప్రార్థన లన్నింటికీ సర్వదా సమాధానం లభిస్తుంది. కనుక వ్యాకులత లేకుండా సంతోషంగా వుండండి.

CWM 7:71

కృషి, అనుగ్రహము

నీవు ఎల్లప్పుడూ దైవం కొరకు ప్రయత్నించవచ్చు, ఈ ప్రయత్నానికి ఫలితాన్ని ఇవ్వడమూ, ఇవ్వకపోవడమూ అనేది దైవానికి సంబంధించిన విషయం. అక్కడే నీ వ్యక్తిగత శక్తి ఆగిపోతుంది; ఒకవేళ ఫలితం వచ్చినా, అది దివ్యశక్తి కూర్చినది తప్ప నీది కాదు. ఈ విషయాలకై దైవాన్ని అడిగే హక్కున్నట్లుగా నీవు భావించి దాని గురించి ప్రశ్నించవచ్చు. భౌతిక అపరిపూర్ణతను తొలగించుకోవటానికి దైవం వైపు మళ్ళటం, నైతిక లోపాన్ని తొలగించడానికి ప్రార్థించడం కన్నా ఎక్కువ హానికరమైనది కాదు. నీవు దేనిని కోరుకున్నా, నీ ప్రయత్నం ఎటువంటిదైనా, నీవు అనుభూతి చెందాలి, జ్ఞానాన్ని ఉపయోగిస్తూ, లేదంటే శక్తిని ముందుకు తీసుకవస్తూ అత్యంత ఉత్తమంగా ప్రయత్నించినా, ఫలితం మాత్రము దైవ అనుగ్రహము మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఒకసారి నీవు యోగమును ప్రారంభించిన పిదప నీవు ఏమి చేసినా అది పూర్తి సమర్పణ స్థితిలోనే జరగాలి. "నేను ఆకాంక్షిస్తున్నాను, నా అపరిపూర్ణతలను నేను చక్కదిద్దుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాను, నాకు చేతనైనంత ఉత్తమంగా చేస్తాను, కానీ ఫలితం కొరకు నన్ను పూర్తిగా భగవంతుని హస్తాలకు అప్పగించుకొంటాను" అన్న వైఖరితో వుండాలి.

CWM 3:97

అనుగ్రహం పనిచేసే విధానాలు

నీవు, బాహ్యపరిస్థితులకు చెందిన ఒక ప్రత్యేక యేర్పాటు వున్నప్పుడు, నిర్దిష్ట సంఘటనలు జరిగినపుడు, ఈ సంఘటనలు తరచుగా నీ కోరికను, లేదా నీకు ఉత్తమంగా కనిపించేదానిని వ్యతిరేకిస్తున్నప్పుడు, తరచుగా అల్ప విషయాలకు, పెద్ద విషయాలకు విచారపడి నీకు నువ్వు ఇలా చెప్పుకుంటావు, "ఇది ఇంకో రకంగా

వుండి వుంటే ఎంతో మంచిగా వుండేది కదా, ఇది ఇలా వుండాలి" అని. అలా సంవత్సరాలు గడిచిపోతాయి, సంఘటనలు జరిగిపోతాయి. నీవు పురోగమిస్తావు, ఇంకా చైతన్యవంతమవుతావు, ఇంకా శ్రేష్టతరంగా అర్థం చేసుకుంటావు, నువ్వు వెనుకకు తిరిగి చూసుకున్నప్పుడు — ఏవైతే నీకు పూర్తి ముప్పుగా లేదా అననుకూలంగా కనిపించాయో ఆ పరిస్థితులను మొదట విస్మయంతో తరువాత ఒక చిరునవ్వుతో ఆలస్యంగా గుర్తిస్తావు. ఖచ్చితంగా అది నిన్ను పురోగమింపజేయడానికి జరిగిన అత్యుత్తమ విషయంగా గుర్తిస్తావు. ఏ కొంచెం వివేచన నీకు ఉన్నా నువ్వు ఇలా చెప్పుకుంటావు, "నిజంగా దివ్యానుగ్రహం అనంతమైనది" అని.

కనుక ఈ విధంగా పలుమార్లు నీకు జరిగినప్పుడు సర్వత్రా మానవుడి అంధత్వానికి, మోసపుచ్చే ప్రకటనలకు బదులుగా దైవానుగ్రహం పనిచేస్తుందని అర్థం చేసుకోవటం మొదలవుతుంది, అందువలన ప్రతిక్షణము ప్రపంచం ఆ సమయంలో ఉన్న స్థితిలో ఎంత ఉత్తమమైనది జరుగగలదో అదే జరుగుతుంది. మన దృష్టి పరిమిత మవ్వడం వలన లేదంటే మన స్వంత ఎంపికల చేత మనం అంధుల మవ్వటం వలన విషయాలు ఇలా వుండాలని వివేచించ లేము. కాని వ్యక్తి దానిని చూడటం ప్రారంభించినపుడు, ఫలానా అని వర్ణించ శక్యం కాని ఒక విస్మయ స్థితిలోకి ప్రవేశిస్తాడు. ఎందుకంటే కన్పించేవాటి వెనుక అనంతమైన, అద్భుతమైన, సర్వశక్తిమంతమైన దైవానుగ్రహాన్ని గ్రహిస్తాడు — సర్వమూ తెలిసినది, సర్వాన్ని వ్యవస్థీకరించేది, సర్వాన్ని అమర్చేది, మనం ఇష్టపడినా, పడకపోయినా, మనకు తెలిసినా తెలియకపోయినా మనలను సర్వోన్నత గమ్యం వైపుగా నిర్దేశించే దైవకృపను గ్రహిస్తాము. ఆ గమ్యం దైవంతో సంయోగం, అధిదైవతాన్ని గురించిన ఎరుక ఆయనతో సంయోగం. అప్పుడు వ్యక్తి అనుగ్రహంయొక్క చర్యలో, ఉనికిలో, పూర్తి ఆనందాశ్చర్యాలు నిండిన జీవితంతో, ఒక అద్భుతమైన శక్తి పొందిన అనుభూతితో జీవిస్తాడు. అదే సమయంలో ఎప్పటికీ ఏదీ చలింపజేయలేని ఒక సంపూర్ణ, నిశ్శబ్ద విశ్వాసంతో జీవిస్తాడు.

వ్యక్తి ఇటువంటి పరిపూర్ణ గ్రహణశక్తి గల స్థితిలో, పరిపూర్ణ అనువర్తనంతో వున్నప్పుడు ప్రపంచాన్ని ప్రతిఘటించే పరిధిని భగవత్ చర్యకు తగ్గిస్తాడు; కనుక దైవంయొక్క చర్యను తీసుకురావటానికి ఇది అత్యుత్తమమైన తోడ్పాటు. దైవానికి

ఏమి కావాలో వ్యక్తి అర్థం చేసుకుంటాడు. తన పూర్తి చైతన్యంతో దైవసంకల్పానికి అంటిపెట్టుకొని వుంటాడు.

CWM 7:257

ప్రార్థించవలసినది దివ్య అనుగ్రహం కొరకు — ధర్మము అభివ్యక్తము అయినపుడు, దాని ముందు నిలబడ గలిగినవారు అతి కొద్దిమందే.

*

ఆత్మసమర్పణ నిజమైన ప్రార్థన.

CWM 14:83,100 అనువాదం: సునీత శేఖర్ (9395327337)

"ఆయన సర్వాంతర్యామి"

నేను ఎప్పుడూ ఒక విషయం గూర్చి ఆశ్చర్యపడుతూ ఉంటాను. మనకేదైనా జరిగినప్పుడు అది దైవానికి తెలియజేయాలనీ, విషయం ఆయన దాకా వెళ్ళాలని ప్రార్థన చేస్తుంటాము. మన విషయం సుదూర తీరాలలో నున్న దైవానికి తెలియాలంటే మరింత శ్రద్ధగా ప్రార్థన చేయాలని నేను అనుకుంటూ ఉంటాను. ఈ నా భావన సరియైనదా? అది పూర్తిగా మన మీదనే ఆధారపడి వుంటుంది.

ఇప్పుడు ఆయనను ప్రతి చోటా, ప్రతిసారీ, ప్రతినిత్యం అనుభూతి చెందగలుగుతున్నాను. భౌతిక స్పర్శ సైతం — అది సూక్ష్మభూమికలో కావచ్చు, సమస్త వస్తుసముదాయంలో, ఈ గాలిలో, మనుషు లందరిలోను... ఈ విధంగా (అంటూ అమ్మ తన మోమను చేతులతో స్పృశిస్తూ చూపుతారు). ఇక అప్పుడు దూరంగ పోవలసిన పని లేదు. నేను చేయవలసినదల్లా ఇదే (అంటూ అమ్మ తన చేతుల ద్వారా సుతారంగా తన అంతరంగాన్ని చూపుతారు). ఒక్క క్షణమాత్రపు ఏకాగ్రత చాలు, ఆయనను మన ముందు ఉంచుతుంది. దైవం మన చెంత ఉంటాడు. అంతే. కనుక ఆయన సర్వాంతర్యామి. ఆయన మన ఆలోచనలో మాత్రమే దూరంగా ఉన్నాడు, చాలా దూరంగా. సహజంగా మనం ఈ విశ్వచేతనలోని స్థాయిలను, అంతరాలను గురించి ఆలోచన చేసినప్పుడు దాని అంచుల దాకా మనం సాగినప్పుడు చైతన్యమంతా కడు విశాలంగా అనిపిస్తుంది. దాని వైశాల్యం మరింత పెద్దది అనిపిస్తుంది. (అంటూ అమ్మ నవ్వుతారు). కాని దైవం అన్నింటిలోనూ, అన్ని చోట్లా ఉన్నాడని భావించినప్పుడు దైవం ప్రతి చోటా ఉంటాడు. మార్పు

అనేది మన ఆలోచనలో మాత్రమే. అదే ఆలోచన ఆయన స్పర్శని సైతం తెలియకుండా చేస్తుంది (అంటూ తన చేతిని బాహ్యంగా చూపుతారు). ఇలా చేస్తే అంతా కృత్రిమంగా, కష్టంగా, అబద్ధంలా అనిపిస్తుంది. మరి ఇలా (అమ్మ తన అంతరంగాన్ని చూపుతూ) చేస్తే అంతా ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా అనిపిస్తుంది. కనుక సూక్ష్మంగా ఇది లేక అది మాత్రమే (అంతర బాహ్యాలు) ఎలా, ఎప్పుడూ అనేది చెప్పలేము సందర్భాన్ని బట్టి ఆ చేతనలో ఉండాలి. అంతే చాలు కాలానుగతంలో మనకు నిత్య, అనిత్య చేతనలంటే ఏంటో తెలుస్తుంది. దీని నుండి బయటకు రావటానికి నీవేమీ గొప్ప పనులు చెయ్యక్కర్లేదు. మనము ఏదో ఒకదానిలో జీవిస్తున్నాము, దీని నుండి బయటకు రావాలంటే చాలా ఏకాగ్రత అవసరమని అనుకుంటూ ఉంటాము. కానీ అది అంత కష్టం కాదు (అమ్మ తన ముఖాన్ని చాటు చేస్తూ) చాలా పల్చనిది. గట్టిది కాని మెత్తనిది ఎలాంటిదంటే ఒక తొడుగు లాంటిది. (ఆమె ఒక సంజ్ఞ చూపుతూ). అలా చేస్తే అది తొలగిపోతుంది.

CWM 10:153

ప్రార్థనల విషయంలో — ఒక ప్రార్థన యధార్థత, దాని తీరుతెన్నులు, ప్రత్యేకించి ఇతరుల కోసం నీవు చేసే నిస్వార్థమైన ప్రార్థన, నీవు ఎవరి కోసమైతే చేసావో వారిలో ఫలించకపోయినా నీలో ఉన్నత శక్తులకు ద్వారాలు తెరుస్తుంది.

CWSA 29:367

సమస్య వచ్చినప్పుడు చింతించక, కష్టం కలిగినప్పుడు బాధపడకుండా నీవు నిజాయితీగా "నీ సంకల్పమే నెరవేరు గాక" అని ప్రార్థిస్తూ నీ శరీరాన్ని దైవానికి సమర్పణ గావించడమే సరియైన పద్ధతి. స్వస్థత చేకూరే అవకాశం ఉన్నచో దానికి తగిన ఉత్తమ స్థితులను నీలో పొందుపరుస్తుంది. అది అసాధ్యమనుకుంటే నీ శరీరాన్ని, జీవితాన్ని దాని నుండి బయటపడేందుకు అత్యుత్తమ సన్నద్ధత అవుతుంది. ఏ పరిస్థితిలోనైనా భగవంతుని సంకల్పానుసారం మనలను వినమ్రంగా, ప్రశాంతంగా ఆయనకు సమర్పించుకోవటమే ప్రప్రథమ అనివార్యమైన స్థితి.

ప్రేమాశీస్సులతో

CWM 15:149

దుఃఖించక, శోకించక; పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో మాత్రమే ప్రార్థన చేయవలెను.

CWSA 29:367 *అనువాదం: యస్. వై. బాషా*